

Besluit van ....., houdende regels ter uitvoering van de Alcoholwet (Alcoholbesluit)

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, van [datum], kenmerk [nummer], gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Justitie en Veiligheid;

Gelet op de artikelen 1, eerste lid, 8, tweede lid, 11d, tweede lid, 20a, eerste lid, 25e en 44b, eerste en vierde lid, van de Alcoholwet, artikel 257b van het Wetboek van Strafvordering, artikel 2, tweede lid, en 9, eerste lid, van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens, artikel 18, eerste lid, van de Wet politiegegevens, artikel 30c, derde lid, en 30d, vierde lid, van de Wet op de kansspelen, artikel 10, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 en artikel 4.3, eerste lid, van de Omgevingswet.

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van [datum], No. [nummer]);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, van [datum en nummer], uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Justitie en Veiligheid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

In dit besluit en daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- *ketenpartijen*: de partijen, met uitzondering van de verkoper, die in het kader van verkoop op afstand bedrijfsmatig alcoholhoudende drank onder zich hebben en een bijdrage leveren aan de bezorging van die alcoholhoudende drank;
- *verkoper*: degene die alcoholhoudende drank verstrekt in het kader van verkoop op afstand;
- *wet*: Alcoholwet.

HOOFDSTUK 2 OMSCHRIJVING SLIJTERSBEDRIJF

Artikel 2

Als handelingen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder slijtersbedrijf, van de wet worden aangewezen: het bedrijfsmatig aan particulieren verkopen van drinkglaswerk, schenkmandjes, kurkentrekkers, wijnrekjes, afsluitmiddelen voor flessen, koolzuurflessen, koolzuurcapsules, wijnkoelers, shakers, draagtassen, koelboxen en -tassen, onderzetters, papieren servetten, cocktailprikkers, schenkkurken alsmede van voorlichtingsmaterialen over wijn, cocktails, longdrinks en borrelhapjes en van andere dergelijke voorlichtingsmaterialen, een en ander voor zover die verkoop geen overwegend bestanddeel van de bedrijfsuitoefening uitmaakt.

Artikel 3

Als handeling als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder slijtersbedrijf, van de wet, wordt eveneens aangewezen het bedrijfsmatig verhuren van biertapinstallaties, glaswerk en party-meubilair, een en ander voor zover die verhuur geen overwegend bestanddeel van de bedrijfsuitoefening uitmaakt.

HOOFDSTUK 3 EISEN GEDRAG LEIDINGGEVENDE

Artikel 4

1. Een leidinggevende voldoet aan de in dit hoofdstuk gestelde eisen ten aanzien van het levensgedrag.
2. Met de eisen ter zake van het levensgedrag als bedoeld in dit besluit worden gelijkgesteld de eisen die worden gesteld in een andere lidstaat van de Europese Unie dan wel een staat, niet zijnde een

lidstaat van de Europese Unie, die partij is bij een daartoe strekkend of mede daartoe strekkend Verdrag dat Nederland bindt, en die een niveau van levensgedrag waarborgen dat ten minste gelijkwaardig is aan het niveau dat met de nationale eisen wordt nagestreefd.

Artikel 5

Een leidinggevende is niet met toepassing van artikel 37a van het Wetboek van Strafrecht ter beschikking gesteld.

Artikel 6

1. Een leidinggevende is niet binnen de laatste vijf jaar wegens een misdrijf onherroepelijk veroordeeld tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van meer dan zes maanden door de rechter in Nederland, Aruba, Curaçao of Sint Maarten.
2. Met een veroordeling als bedoeld in het eerste lid wordt gelijkgesteld een onherroepelijke veroordeling tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van meer dan zes maanden door een andere rechter wegens een misdrijf waarvoor naar Nederlands recht een bevel tot voorlopige hechtenis ingevolge artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering is toegelaten.
3. Met een veroordeling tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf als bedoeld in het eerste lid wordt gelijkgesteld een bevel tot tenuitvoerlegging van een zodanige voorwaardelijke vrijheidsstraf.
4. De periode van vijf jaar, genoemd in het eerste lid, wordt:
  - a. bij de weigering van een vergunning of weigering van een wijziging van het aanhangsel teruggerekend vanaf de datum van beslissing op de aanvraag van de vergunning of op de aanvraag tot wijziging van het aanhangsel;
  - b. bij de intrekking van een vergunning teruggerekend vanaf de datum van de intrekking van deze vergunning.

Artikel 7

1. Onverminderd artikel 6, is een leidinggevende niet binnen de laatste vijf jaar bij meer dan één uitspraak onherroepelijk veroordeeld tot een onvoorwaardelijke geldboete van € 500,- of meer of tot een andere hoofdstraf als bedoeld in artikel 9, onder a, van het Wetboek van Strafrecht wegens dan wel mede wegens overtreding van:
  - a. bepalingen gesteld bij of krachtens de wet en de Opiumwet;
  - b. bepalingen gesteld bij of krachtens de Wet op de accijns en de Algemene douanewet, voor zover het betreft alcoholhoudende dranken;
  - c. de artikelen 137c tot en met 137g, 140, 240b, 252, 416, 417, 417bis, 426, 429quater en 453 van het Wetboek van Strafrecht;
  - d. de artikelen 8 en 162, derde lid, alsmede artikel 6 j° artikel 8 of artikel 6 j° artikel 163 van de Wegenverkeerswet 1994;
  - e. de artikelen 1, eerste lid, onder a, b en d, 13, 14, 27 en 30b van de Wet op de kansspelen;
  - f. de artikelen 2 en 3 van de Wet op de weerkorpsen; of
  - g. de artikelen 54 en 55 van de Wet wapens en munitie.
2. Met een veroordeling als bedoeld in het eerste lid wordt gelijkgesteld betaling van een geldsom als bedoeld in artikel 74, tweede lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht of artikel 76, tweede lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen ter zake van een overtreding als bedoeld in het eerste lid, tenzij de geldsom € 375,- of minder bedraagt.
3. Met een veroordeling tot een onvoorwaardelijke geldboete van € 500,- of meer als bedoeld in het eerste lid wordt gelijkgesteld een bevel tot tenuitvoerlegging van een zodanige voorwaardelijke straf.
4. Artikel 6, vierde lid, is van toepassing.
5. De bedragen, genoemd in het eerste, tweede en derde lid, worden elke vijf jaar, met ingang van 1 januari van een jaar, bij ministeriële regeling, aangepast aan de ontwikkeling van de consumentenprijsindex sinds de vorige aanpassing van deze bedragen. Bij deze aanpassing wordt het geldbedrag op een veelvoud van € 5,- naar beneden afgerond.

Artikel 8

1. Een leidinggevende is binnen de laatste vijf jaar geen leidinggevende geweest van een inrichting

waarvan de vergunning is ingetrokken op grond van artikel 31, eerste lid, onder c, van de wet of die voor ten minste een maand is gesloten op grond van artikel 13b van de Opiumwet of van artikel 174 Gemeentewet of van een op grond van artikel 149 van de Gemeentewet vastgestelde verordening, tenzij aannemelijk is dat hem ter zake geen verwijt treft.

2. Artikel 6, vierde lid, is van toepassing.

Artikel 9

Voor de berekening van de laatste vijf jaar, bedoeld in artikel 6, 7 en 8, telt de periode waarin een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf is ondergaan, niet mee.

HOOFSTUK 4 SOCIALE HYGIËNE EN VOOWAARDEN ERKENNING DIPLOMA'S

Artikel 10

Leidinggevenden beschikken over voldoende kennis en inzicht met betrekking tot:

- a. de invloed van het gebruik van alcoholhoudende drank en van het gebruik van alcoholhoudende drank in combinatie met het gebruik van soft- en harddrugs op het menselijk lichaam en de menselijke geest;
- b. de invloed van het gebruik van alcoholhoudende drank in combinatie met bepaalde geneesmiddelen;
- c. alcoholmisbruik, alcoholafhankelijkheid en de sociale gevolgen daarvan;
- d. het gebruik van speelautomaten als bedoeld in de Wet op de kansspelen en de daaraan verbonden risico's van gokverslaving;
- e. de wet- en andere regelgeving die verband houdt met alcoholhoudende drank;
- f. binnen de branche geldende codes voor alcoholhoudende dranken;
- g. de technische, bouwkundige en ruimtelijke voorzieningen van de inrichting;
- h. de verschillende bedrijfsformules en gedragskenmerken van de verschillende doelgroepen.

Artikel 11

Leidinggevenden beschikken over de kennis en het inzicht nodig om hun bedrijfsvoering af te stemmen op hun doelgroepen en het bedrijf te exploiteren met inachtneming van de bijzondere maatschappelijke verantwoordelijkheid die zij hebben.

Artikel 12

1. Een diploma van een onderwijsinstelling wordt door de Landelijke commissie sociale hygiëne erkend als bewijsstuk als aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a. de onderwijsinstelling die het diploma heeft afgegeven neemt op correcte en eerlijke wijze examens af;
  - b. de onderwijsinstelling die het diploma heeft afgegeven stelt de identiteit van de examenkandidaten op een deugdelijke wijze vast en treft voorzorgsmaatregelen ter voorkoming van niet waarheidsgetrouwe uitkomsten van het examen dan wel fraude;
  - c. de onderwijsinstelling die het diploma heeft afgegeven beoordeelt examens overeenkomstig een door de Landelijke commissie sociale hygiëne vastgestelde zak- en slaaggrens;
  - d. het door de onderwijsinstelling afgegeven diploma is eenvoudig herleidbaar tot de onderwijsinstelling; en
  - e. het door de onderwijsinstelling afgegeven diploma is gedrukt op papier dat namaak en vervalsing tegengaat. Het papier voldoet daarom aan: een uniek watermerk, UV-vezels, een vloeiend kleurverloop, microtekst en een beschermlaag die verkleurt bij mechanische of chemische aantasting.
2. De Landelijke commissie sociale hygiëne stelt beleidsregels op met betrekking tot de in het eerste lid gestelde voorwaarden voor de erkenning van diploma's als bewijsstuk.

HOOFDSTUK 5 VERKOOP OP AFSTAND

Artikel 13

1. Een geborgde werkwijze als bedoeld in artikel 20a, eerste lid, onderdeel b, van de wet bevat ten minste een concrete beschrijving van de wijze waarop:

- a. de verkoper er zorg voor draagt dat bij iedere overdracht van alcoholhoudende drank tussen eventuele ketenpartijen en bij de overdracht naar de koper geborgd is dat de leeftijd van de persoon aan wie de alcoholhoudende drank wordt afgeleverd op het moment van aflevering wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 20, tweede lid, van de wet;
  - b. de verkoper er zorg voor draagt dat de alcoholhoudende drank slechts op het adres van de geadresseerde of bij een distributiepunt wordt afgeleverd;
  - c. de verkoper er zorg voor draagt dat de actuele geborgde werkwijze bekend en inzichtelijk is voor degenen die werkzaam zijn onder verantwoordelijkheid van de verkoper; en
  - d. de verkoper ten minste eens per jaar een onderzoek verricht naar de uitvoering van de bij en krachtens artikel 20a, eerste lid, onderdeel b, van de wet, voor hem geldende verplichtingen en eventueel geconstateerde tekortkomingen corrigeert.
2. De beschrijving van de geborgde werkwijze is op elk moment actueel.
  3. Bij ministeriële regeling worden nadere regels gesteld met betrekking tot het leeftijdsverificatiesysteem, bedoeld in artikel 20a, eerste lid, onderdeel a, van de wet.

HOOFDSTUK 6 PROEVERIJEN IN SLIJTLOKALITEITEN

Artikel 14

1. Een proeverij als bedoeld in artikel 25e van de wet, voldoet aan de volgende eisen:
  - a. in een slijtlokaliteit wordt maximaal één proeverij per dag gegeven;
  - b. de kosten voor deelname aan een proeverij zijn voor aanvang van de proeverij door een leidinggevende van het slijtersbedrijf vastgesteld;
  - c. de deelnemers van een proeverij zijn voor aanvang van de proeverij bekend bij een leidinggevende van het slijtersbedrijf; en
  - d. de deur van de slijtlokaliteit is gedurende een proeverij gesloten.
2. Tijdens een proeverij is het verboden bedrijfsmatig of anders dan om niet alcoholhoudende en alcoholvrije drank te verstrekken voor gebruik elders dan ter plaatse, met uitzondering van alcoholhoudende en alcoholvrije dranken die in het kader van die proeverij zijn verstrekt voor gebruik ter plaatse aan de deelnemers van de proeverij.

HOOFDSTUK 7 BESTUURLIJKE BOETE

Artikel 15

1. Als bijlage als bedoeld in artikel 44b, eerste lid, van de wet wordt vastgesteld de bij dit besluit behorende bijlage.
2. Het bedrag van de op te leggen boete wordt elke twee jaar, met ingang van 1 januari van een jaar, bij ministeriële regeling aangepast aan de ontwikkeling van de consumentenprijsindex sinds de vorige aanpassing van dit bedrag. Bij deze aanpassing wordt dit bedrag op een veelvoud van € 5 naar beneden afgerond.

Artikel 16

Voor in de bijlage omschreven overtredingen van voorschriften gesteld bij of krachtens de wet, bepaalt het in de kolommen I en II opgenomen bedrag de bestuurlijke boete die opgelegd kan worden.

Artikel 17

1. Het in kolom I van de bijlage genoemde bedrag geldt voor de natuurlijke persoon of rechtspersoon die op de dag waarop de overtreding is begaan minder dan vijftig werknemers telde.
2. Het in kolom II van de bijlage genoemde bedrag geldt voor de natuurlijke persoon of rechtspersoon die op de dag waarop de overtreding is begaan vijftig of meer werknemers telde.
3. Het in de kolommen I en II opgenomen bedrag van de bestuurlijke boete wordt met 50% verhoogd, indien aan de natuurlijke persoon of de rechtspersoon aan wie de overtreding kan worden toegerekend, door de burgemeester of Onze Minister een bestuurlijke boete is opgelegd wegens overtreding van hetzelfde artikel van de wet en er nog geen twaalf maanden zijn verlopen sinds die

eerdere bestuurlijke boete onherroepelijk is geworden.

4. Het in de kolommen I en II opgenomen bedrag van de bestuurlijke boete wordt met 100% verhoogd, indien aan de natuurlijke persoon of de rechtspersoon aan wie de overtreding kan worden toegerekend, door de burgemeester of Onze Minister tweemaal of vaker een bestuurlijke boete is opgelegd wegens overtreding van hetzelfde artikel van de wet en er nog geen twaalf maanden zijn verlopen sinds de eerste van die bestuurlijke boetes onherroepelijk is geworden.

HOOFDSTUK 8 SLOTBEPALINGEN

Artikel 18

De volgende besluiten worden ingetrokken:

- a. het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet;
- b. het Besluit aanvulling omschrijving slijtersbedrijf;
- c. het Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999;
- d. het Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet;
- e. het Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet.

Artikel 19

Bijlage 1 bij het Besluit OM-afdoening wordt als volgt gewijzigd:

1. "Drank- en Horecawet (DHW)" wordt vervangen door "Alcoholwet".
2. "DHW" wordt vervangen door "Alcoholwet".

Artikel 20

Het Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 4 tweede lid, onderdeel r, wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

B

In artikel 13, derde lid, onderdeel a, wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

Artikel 21

In artikel 4:3, vijfde lid, vierde koppelteken, onderdeel a, van het Besluit politiegegevens wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

Artikel 22

Het Speelautomatenbesluit 2000 wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 2 wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

B

In artikel 4, vierde lid, onderdeel b en zevende lid, wordt "Drank- en Horecawet" telkens vervangen door "Alcoholwet".

Artikel 23

In artikel 8.3, eerste lid, onderdeel b, van het Vreemdelingenbesluit 2000 wordt "Drank- en

Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

Artikel 24

In artikel 2.10 van het Besluit bouwwerken leefomgeving wordt "het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet" vervangen door "hetgeen is bepaald krachtens de Alcoholwet".

Artikel 25

Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop de Wet van xx-xx-2020 houdende wijziging van de Drank- en Horecawet in verband met het Nationaal Preventieakkoord en evaluatie van de wet (Stb. 2020, XXX) in werking treedt.

Artikel 26

Dit besluit wordt aangehaald als: Alcoholbesluit.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

BIJLAGE als bedoeld in artikel 15

Overtreding	Boetebedrag (€)	
	I	II
Categorie A	680	1360
Artikel 3 (als de vergunning nog niet is verleend)		
Artikel 4, vijfde lid		
Artikel 9, derde lid		
Artikel 9, vierde lid		
Artikel 20, derde lid		
Artikel 29, derde lid		
Artikel 35, vierde lid		
Categorie B	1020	2040
Artikel 4, eerste lid		
Artikel 12, eerste lid		
Artikel 12, tweede lid		
Artikel 14, eerste lid		
Artikel 14, tweede lid		
Artikel 14a		
Artikel 15, eerste lid		
Artikel 15, tweede lid		
Artikel 16		
Artikel 17		
Artikel 18, derde lid		
Artikel 19, eerste lid		
Artikel 19, tweede lid		
Artikel 24, eerste lid		
Artikel 24, tweede lid		
Artikel 24, derde lid		
Artikel 25a, eerste lid		
Artikel 25b, eerste lid		
Artikel 25c, eerste lid		
Artikel 25d, eerste lid		
Artikel 35, tweede lid		
Categorie C	1360	2720
Artikel 2, tweede lid		
Artikel 2a, eerste lid		
Artikel 2a, tweede lid		
Artikel 3 (als de vergunning niet is aangevraagd of is geweigerd)		
Artikel 13, eerste lid		
Artikel 13, tweede lid		
Artikel 18, eerste lid		
Artikel 20, eerste lid		
Artikel 20, tweede lid		
Artikel 20a, tweede lid		
Artikel 20a, derde lid		
Artikel 22, eerste lid, onder a		

Artikel 22, eerste lid, onder b
Artikel 22, eerste lid, onder c
Artikel 22, tweede lid, onder a
Artikel 22, tweede lid, onder b
Artikel 25, eerste lid, onder a
Artikel 25, eerste lid, onder b
Artikel 25, tweede lid
Artikel 25, derde lid
Artikel 38

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

1. Inleiding

Alcoholgebruik door jongeren is risicovol en brengt gezondheidsrisico's met zich mee. Er zijn wetenschappelijke aanwijzingen dat alcoholgebruik een negatieve invloed kan hebben op de hersenontwikkeling van jongeren en het risico met zich meebrengt van het ontwikkelen van problematisch alcoholgebruik op latere leeftijd. De Gezondheidsraad vindt het daarom voor jongeren een verstandige keuze om niet te drinken.

In de Alcoholwet is geregeld dat verkopers geen alcohol mogen verstrekken aan minderjarigen. Uit onderzoek is gebleken dat de naleving van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken, zoals online of telefonische verkoop, onvoldoende is. Niet alleen ontmoediging van het drinkgedrag van minderjarigen is belangrijk, maar ook aanmoediging van de naleving van de leeftijdsgrens door verkopers en partijen die voor de verkoper het aankoopproces uitvoeren (hierna: aanbieders). Daarom heeft het onderhavige besluit onder meer tot doel om de naleving van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand te vergroten en om de handhaving ervan te verbeteren. Daartoe worden nadere regels gesteld aan een geborgde werkwijze: een verplichte werkwijze waarmee gewaarborgd wordt dat online of telefonisch bestelde alcoholhoudende drank alleen bezorgd wordt bij een meerderjarige. Tegelijkertijd wordt er een grondslag gegeven om bij ministeriële regeling nadere eisen te stellen aan een verplicht leeftijdsverificatiesysteem.

Verder bevat deze algemene maatregel van bestuur nadere regels ter uitwerking van enkele verbeteringen en modernisering van de Alcoholwet over:

- sociale hygiëne en de erkenning door de Landelijke commissie sociale hygiëne (hierna: de Lcsh) van diploma's als bewijsstuk; en
- proeverijen in slijterijen.

Ook regelt deze algemene maatregel van bestuur de hoogte van de bestuurlijke boetes bij overtreding van de (nieuwste) normen uit de Alcoholwet.

Verder wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om alle vigerende algemene maatregelen van bestuur onder de Alcoholwet in te trekken en de inhoud ervan grotendeels te behouden en samen te voegen in dit Alcoholbesluit. Er is nu dus nog maar één op de Alcoholwet gebaseerde algemene maatregel van bestuur. Deze modernisering maakt de lagere alcoholregelgeving overzichtelijker.

2. Regels voor verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken

Naar aanleiding van de evaluatie van de Drank- en Horecawet, nalevingsonderzoeken en het Nationaal Preventieakkoord bevat de Alcoholwet een nieuwe bepaling waarmee wordt beoogd de naleving en controle van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand van alcoholhoudende drank in Nederland te verbeteren. Onder verkoop op afstand wordt verstaan het aanbieden en verstrekken van alcoholhoudende dranken via bijvoorbeeld internet of telefoon, met aflevering van de alcoholhoudende drank op het door de koper aangegeven adres of bij een distributiepunt. Onder een distributiepunt vallen alle bedrijfsmatige ophaalpunten waar de koper alcoholhoudende drank ter plekke kan ophalen, zoals alle mogelijke afhaal- en ophaalpunten van de verkoper en/of van de ketenpartijen die bij de aflevering zijn betrokken. Deze regels over verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken ondersteunen de reeds bestaande norm dat alcoholhoudende drank alleen mag worden verstrekt aan personen van wie is vastgesteld dat zij 18 jaar of ouder zijn. In het onderhavige besluit worden eisen gesteld omtrent het beschikken over en het hanteren van een geborgde werkwijze voor de aflevering. Deze werkwijze moet borgen dat de alcoholhoudende drank slechts wordt afgeleverd op het door de koper aangegeven adres of bij een distributiepunt en dat de leeftijd van de persoon aan wie de alcoholhoudende drank wordt afgeleverd, wordt vastgesteld. Leeftijdsverificatie geschiedt aan de hand van een geldig identificatiebewijs, tenzij de ontvanger onmiskenbaar 18 jaar of ouder is.

Het doel hiervan is om regels te stellen ter bescherming van de volksgezondheid, in het bijzonder de gezondheid van jongeren. De markt met verkopers en aanbieders van alcoholhoudende dranken op afstand is de laatste jaren zowel in aantal als in verscheidenheid zichtbaar toegenomen. Met het oog op de steeds verdergaande digitalisering van de samenleving en omdat het steeds lastiger wordt voor jongeren om in supermarkten, winkels en horeca alcoholhoudende drank te kopen, is de verwachting dat het aantal online aankoopogingen van alcoholhoudende drank door jongeren de komende jaren zal toenemen. Het is daarom van belang te voorkomen dat minderjarigen via verkoop op afstand aan alcoholhoudende drank kunnen komen. Met dit besluit wordt een aantal nadere regels inzake verkoop op afstand vastgesteld om zoveel mogelijk tot een sluitende naleving en controle van de leeftijdsgrens bij thuisbezorgkanalen te komen.

2.1 Leeftijdsverificatiesysteem bij aankoopmoment

Naast de wettelijke plicht om op het moment van aflevering vast te stellen of de ontvanger 18 jaar of ouder is, is er in de Alcoholwet ook een moment van controle van de leeftijdsgrens bij het plaatsen van een bestelling verplicht gesteld. Bij ministeriële regeling worden nadere eisen gesteld aan het leeftijdsverificatiesysteem, bedoeld in artikel 20a, eerste lid, onderdeel a, van de Alcoholwet. Daartoe bevat het onderhavige besluit een nadere delegatiegrondslag.

2.2 Geborgde werkwijze voor de verkoper van alcoholhoudende drank

Omdat alcoholhoudende drank een risicovol product is, wordt het nodig geacht dat alle betrokkenen in de keten ervan op de hoogte zijn dat er alcoholhoudende drank wordt verhandeld en dat bij aflevering de leeftijd van de koper gecontroleerd moet worden. Om die reden eist de Alcoholwet een geborgde werkwijze (document) van iedere verkoper van alcoholhoudende drank in het kader van verkoop op afstand.

Dit besluit regelt welke onderdelen tenminste door de verkoper in de geborgde werkwijze worden vastgelegd. De geborgde werkwijze beschrijft:

- 1) hoe de leeftijdsgrens wordt bewaakt bij de overdracht van de alcoholhoudende drank tussen verschillende partijen in de keten van verzending tot en met aflevering;
- 2) op welke manier ervoor gezorgd wordt dat de alcoholhoudende drank alleen wordt bezorgd aan meerderjarigen en op het adres van de geadresseerde of bij een bedrijfsmatig ophaalpunt;
- 3) hoe de actuele geborgde werkwijze bekend en inzichtelijk is voor diegenen die betrokken zijn bij de verkoop van de alcoholhoudende drank; en
- 4) op welke wijze de verkoper onderzoek uitvoert naar de kwaliteit en effectiviteit van de geborgde werkwijze.

Verder dient de verkoper ervoor te zorgen dat de geborgde werkwijze op elk moment actueel en opvraagbaar is voor controle.

3. Erkenning van diploma's als bewijsstuk

Leidinggevend van horeca- of slijtlokaliteiten dienen ingeschreven te zijn in het Register sociale hygiëne. De Lcsh erkent diploma's als bewijsstuk van voldoende kennis en inzicht in sociale hygiëne en besluit over de inschrijving in dat register van mensen die een dergelijk bewijsstuk of een gelijksoortig buitenlands diploma hebben. De Lcsh stelt de grens vast waarboven een examen aan de eisen voor sociale hygiëne voldoet, de zogenoemde cesuur. Deze cesuur of zak- en slaaggrens kan afhankelijk van de zwaarte van een examen verschillend worden vastgesteld.

De Lcsh kan voorts bepalen dat het examen, waaruit het erkende diploma voortvloeit, is afgelegd door gebruikmaking van specifieke vragen op het gebied van sociale hygiëne. Hiervoor kan het gebruik van een databank, die al dan niet door de Lcsh wordt beheerd, op een later moment verplicht worden gesteld. In die databank worden jaarlijks wisselende standaardvragen opgenomen.

In het onderhavige besluit worden enkele algemene voorwaarden gesteld aan de erkenning van diploma's als bewijsstuk. Een diploma moet eenvoudig te herleiden zijn naar de instelling die een diploma heeft afgegeven. Ook moet uit de werkwijze van een instelling kunnen blijken dat voldoende waarborgen tegen fraude zijn ingebouwd en de identiteit van degene die op het diploma staat kan worden vastgesteld, zowel tijdens het examen als voorafgaand aan opname in het register. Hiertoe wordt een aantal technische eisen gesteld aan een diploma zelf. Daarnaast stelt de Lcsh bij beleidsregel meer specifieke eisen.

4. Regels voor cursus of betaalde proeverij in slijterijen

Slijterijen met een tussenruimte, een zogenaamde minimale verbindingslokaliteit, en een tweede voldoende grote extra ruimte kunnen voor die laatstgenoemde ruimte een horecaverunning of ontheffing aanvragen. Bij toekenning daarvan is het geoorloofd om alcoholhoudende drank te schenken tegen betaling voor gebruik ter plaatse, zodat bijvoorbeeld een betaalde proeverij kan worden georganiseerd. Het aanvragen van een horecaverunning of ontheffing was echter niet mogelijk voor slijtlokaliteiten die niet over een dergelijke tussenruimte en een tweede voldoende grote extra ruimte beschikken. In een overleg van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport met de Commissie Bestuur & Veiligheid van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) op 18 april 2019 kwam naar voren dat dit het ondernemerschap voor dergelijke slijterijen onnodig moeilijk maakt. Om tegemoet te komen aan de wens om ondernemerschap voor deze slijterijen gemakkelijker te maken - voor zover nauw verwant aan de uitoefening van het slijtersbedrijf - is in de Alcoholwet geregeld dat bij gemeentelijke verordening betaalde proeverijen in alle slijterijen van een gemeente kunnen worden toegestaan, mits deze plaatsvinden op een moment dat het bij of krachtens de Winkeltijdenwet toegestaan is de slijterij te openen en het moment van de proeverij valt op dagen en tijden waarop de desbetreffende slijterij normaal gesproken gesloten is. De Alcoholwet biedt hiermee gemeenten de ruimte voor lokaal maatwerk op dit terrein. De regering wil gemeenten met deze wijziging dus niet verplichten tot het toestaan van proeverijen, maar wil de organisatie ervan ook niet in de weg staan. De beslissing hiertoe ligt bij de gemeente.

Dit besluit regelt aan welke voorwaarden een betaalde proeverij, waaronder cursussen omtrent alcoholhoudende drank, in een slijtlokaliteit moet voldoen. Deze voorwaarden hebben tot doel te voorkomen dat er een situatie ontstaat waar het verschil tussen enerzijds een proeverij en anderzijds een café vervaagt.

Aan het organiseren van een betaalde proeverij in een slijtlokaliteit worden de volgende eisen gesteld. Binnen een slijtlokaliteit mag maximaal één proeverij per dag plaatsvinden. De kosten voor deelname aan de proeverij zijn voor aanvang van de proeverij door het slijtersbedrijf vastgesteld. De deelnemers van de proeverij zijn voor aanvang van de proeverij bekend bij het slijtersbedrijf. De deur van de slijterij blijft gedurende de proeverij gesloten, zodat het slijtersbedrijf niet wordt beoefend tijdens een proeverij en er ook geen deelnemers kunnen aansluiten die zich niet van tevoren hebben aangemeld. Als laatste mag een slijtersbedrijf tijdens een proeverij slechts die alcoholhoudende en alcoholvrije drank verkopen voor thuisgebruik, die zijn uitgeschonken ten behoeve van de proeverij.

5. Hoogte boetes bij overtreding nieuwe verboden Alcoholwet

In de bijlage bij dit besluit is de hoogte bepaald van de bestuurlijke boete bij overtreding van de verboden in de Alcoholwet. Hierbij zijn ook de nieuw in de Alcoholwet opgenomen verboden meegenomen. Het Alcoholbesluit kent - net zoals het ingetrokken Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet - drie categorieën overtredingen met bijbehorende hoogte van sanctioneren:

- A. Administratieve tekortkomingen
- B. Overige geboden en verboden
- C. Speerpunten, zoals illegale exploitatie en overtreding van de leeftijdsgrens.

In de Alcoholwet is geregeld wie de bestuurlijke boete kan opleggen: ofwel de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (hierna: NVWA) namens de Minister, ofwel de burgemeester.

Hieronder worden de nieuwe verboden en de bijbehorende boetebedragen toegelicht:

1. Verbod op prijsacties bij te koop aanbieden of verstrekken van alcoholhoudende dranken voor gebruik elders dan ter plaatse (zie artikel 2a van de Alcoholwet). Bij overtreding van dit verbod kan de NVWA een bestuurlijke boete opleggen van categorie C: € 1360 voor de natuurlijke persoon of rechtspersoon die op de dag waarop de overtreding is begaan minder dan vijftig werknemers telde en € 2720 voor de natuurlijke persoon of rechtspersoon die op de dag waarop de overtreding is begaan vijftig of meer werknemers telde. Er is gekozen voor indeling van deze overtreding in categorie C, omdat het gaat om een speerpunt van het alcoholbeleid. Daarnaast staat het boetebedrag in verhouding met het financieel voordeel dat door de overtreder behaald kan worden met de overtreding.

2. Een nadere uitwerking van het verbod om bij het aanbieden en verstrekken van sterke drank in het kader van verkoop op afstand in de rechtmatige uitoefening van het slijtersbedrijf, gelijktijdig andere bedrijfsactiviteiten dan die welke tot het slijtersbedrijf behoren uit te oefenen (zie artikel 14a van de Alcoholwet). Bij overtreding van dit verbod kan de NVWA een bestuurlijke boete opleggen van categorie B: € 1020 voor de natuurlijke persoon of rechtspersoon die op de dag waarop de overtreding is begaan minder dan vijftig werknemers telde en € 2040 voor de natuurlijke persoon of rechtspersoon die op de dag waarop de overtreding is begaan vijftig of meer werknemers telde. Er is gekozen voor indeling van deze overtreding in categorie B, omdat het verbod aangemerkt kan worden als "overige geboden en verboden".

3. Verbod op overtreding van de regels ten aanzien verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken (zie artikel 20a, tweede en derde lid, van de Alcoholwet). Het gaat hierbij in eerste instantie om het verbod om alcoholhoudende drank te koop aan te bieden of te verstrekken in het kader van verkoop op afstand, indien er geen leeftijdsverificatiesysteem of geborgde werkwijze aanwezig is of de geborgde werkwijze niet wordt gehanteerd. Daarnaast gaat het om het verbod om in het kader van verkoop op afstand van alcoholhoudende drank een verkoopovereenkomst te sluiten met een persoon van wie door middel van het leeftijdsverificatiesysteem is vastgesteld dat deze de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt. Bij overtreding van deze verboden kan de NVWA een bestuurlijke boete opleggen van categorie C. Er is gekozen voor indeling van deze overtredingen in categorie C, omdat het gaat om een speerpunt van het alcoholbeleid: het beschermen van jongeren door naleving van de leeftijdsgrens.

6. Samenvoeging algemene maatregelen van bestuur

In het onderhavige besluit zijn alle op de Alcoholwet gebaseerde algemene maatregelen van bestuur bijeengebracht. Deze samenvoeging maakt de lagere regelgeving overzichtelijker en beter vindbaar. Vier besluiten zijn daardoor overbodig geworden en worden ingetrokken: het Besluit aanvulling omschrijving slijtersbedrijf, het Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999, het Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet en het Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet. Alle regels uit deze algemene maatregelen van bestuur zijn overgenomen in het onderhavige Alcoholbesluit. Noch de evaluatie van de Drank- en Horecawet, noch andere ontwikkelingen gaven aanleiding om deze regels aan te passen.

Verder wordt ook het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet ingetrokken. De regels uit dit besluit zijn echter niet overgenomen in het Alcoholbesluit. Het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet wordt ingetrokken, omdat dit besluit grotendeels onnodig aanvullend was op het Bouwbesluit en de opvolger daarvan, het nieuwe Besluit bouwwerken leefomgeving, dat naar verwachting in 2021 in werking zal treden. Denk daarbij bijvoorbeeld aan eisen over luchtverversingscapaciteit, voorzieningen voor elektriciteit en drinkwatervoorzieningen. Daarnaast wordt bijvoorbeeld de regel "dat er in de onmiddellijke nabijheid van een horecalokaliteit twee van elkaar gescheiden toiletgelegenheden moeten zijn" niet meer proportioneel geacht om ten behoeve van de volksgezondheid in het onderhavige besluit te regelen. Eén vereiste uit het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet is overgenomen in de Alcoholwet: de verplichte verbindingsruimte tussen een slijtlokaliteit en een ruimte waarin andere bedrijfsactiviteiten

plaatsvinden. Een slijtlokaliteit mag niet rechtstreeks in verbinding staan met een ruimte die gebruikt wordt voor andere doeleinden. Dit zal met name van toepassing zijn voor supermarkten die in een afgesloten ruimte ook sterk alcoholhoudende dranken verkopen met een slijtersvergunning. Voor deze scheiding van functies bevatten het Bouwbesluit en de opvolger, het Besluit bouwwerken leefomgeving, geen eisen.

Ook bevat de Alcoholwet na intrekking van het Besluit eisen inrichting Drank- en Horecawet de gemeentelijke bevoegdheid om eisen te stellen aan de minimale vloeroppervlakte van horeca en slijterijen.

7. Regeling in Europese en internationale context

De eisen uit dit besluit zouden kunnen worden beschouwd als kwantitatieve invoerbependingen of maatregelen van gelijke werking in de zin van artikel 34 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU). Het gaat hierbij meer in het bijzonder om de regels die gesteld worden aan verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken, namelijk de geborgde werkwijze. Op grond van artikel 36 van het VWEU is het lidstaten toegestaan een kwantitatieve invoerbepending of maatregel van gelijke werking in te voeren indien aan een aantal voorwaarden is voldaan die in de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJEU) verder zijn uitgewerkt:

- de maatregel moet beantwoorden aan dwingende redenen van algemeen belang;
- de maatregel moet geschikt zijn om de verwezenlijking van het nagestreefde doel te waarborgen;
- de maatregel mag niet verder gaan dan nodig is voor het bereiken van dat doel;
- de maatregel moet kenbaar en voorspelbaar zijn;
- de maatregel moet zonder discriminatie worden toegepast.

Omdat de regels die worden gesteld aan de verkoop op afstand van alcoholhoudende drank in het licht van het vrij verkeer van goederen uitvoerig zijn besproken in de memorie van toelichting bij de Wijziging van de Drank- en Horecawet in verband met het Nationaal Preventieakkoord en evaluatie van de wet (Kamerstukken II, 2019/20, 35337. nr. 3, p. 22-23), wordt hier volstaan met de beoordeling of de eisen in dit besluit geschikt zijn om het nagestreefde doel te waarborgen, of de eisen niet verder gaan dan nodig is om het nagestreefde doel te bereiken en of de maatregel kenbaar en voorspelbaar is.

De eisen in dit besluit zijn geschikt om het nagestreefde doel te waarborgen en gaan niet verder dan nodig is om het gestelde doel te bereiken. Allereerst is van belang dat de eisen aan de geborgde werkwijze slechts betrekking hebben op de borging van de leeftijdsgrens. Daarmee dragen de eisen bij aan het zoveel mogelijk beperken van alcoholgebruik door minderjarigen. Daarnaast worden algemene eisen gesteld, waarbij de precieze invulling overgelaten wordt aan de verkoper zelf. Zo is het voor grote en kleine bedrijven mogelijk een verschillende invulling te geven aan de gestelde eisen, afhankelijk van hun mogelijkheden. Tot slot is de verwachting dat brancheverenigingen zullen voorzien in een format van een geborgde werkwijze, waardoor het relatief eenvoudig zal zijn voor verkopers om een geborgde werkwijze op te stellen en te hanteren. De voorgestelde maatregel is daarmee proportioneel. Verder is de voorgestelde maatregel kenbaar en voorspelbaar omdat deze in regelgeving wordt neergelegd en wordt gepubliceerd in het Staatsblad. Ten slotte worden de eisen zonder discriminatie toegepast. De regels gelden ongeacht de herkomst van de alcoholhoudende drank. Op grond van het voorgaande acht de regering de voorgestelde maatregelen in overeenstemming met de Europese regels met betrekking tot het vrij verkeer van goederen.

Toetsing aan het vrij verkeer van diensten is niet nodig nu de regels slechts gelden voor de verkoop van alcoholhoudende drank binnen Nederland. Zowel de verkoper als de consument dienen zich op het Nederlandse grondgebied te bevinden. Hiermee kan er geen sprake zijn van een grensoverschrijdende situatie waardoor het vrij verkeer van diensten niet van toepassing is.

Er is dus gekozen voor een tot Nederland beperkte territoriale reikwijdte. Hiermee is aangesloten bij het uitgangspunt, zoals dat bijvoorbeeld is neergelegd in artikel 2 van het Wetboek van Strafrecht, dat verbodsbepalingen alleen gelden voor handelingen die op Nederlands grondgebied zijn verricht. Binnen dit uitgangspunt zou het mogelijk zijn om regels te stellen aan het afleveren van producten in Nederland. Echter, het zal niet altijd aan de buitenkant zichtbaar zijn of er alcoholhoudende drank in een pakket zit. Het recht op briefgeheim (artikel 13 van de Grondwet) staat eraan in de weg om bijvoorbeeld steekproefsgewijs pakketten open te maken om te controleren of er alcoholhoudende drank in zit.

8. Gevolgen voor uitvoering, handhaving en fraudegevoeligheid

De NVWA heeft een ontwerp van de onderhavige algemene maatregel van bestuur getoetst op haar handhaafbaarheid, uitvoerbaarheid en fraudegevoeligheid. De NVWA concludeert dat het ontwerp-Alcoholbesluit handhaafbaar is onder voorwaarde van het overnemen van een aantal adviezen.

De NVWA heeft allereerst gewezen op een onbedoeld verschil tussen online en fysieke slijtersbedrijven. Het ontwerp-besluit had tot gevolg dat het in de rechtmatige uitoefening van het online slijtersbedrijf niet toegestaan was om producten te verkopen die nauw verweven zijn met het uitoefenen van het slijtersbedrijf en om biertapinstallaties, glaswerk en partymeubilair te verhuren. Tegelijkertijd was dat voor fysieke slijtersbedrijven wel toegestaan voor zover de verhuur geen overwegend bestanddeel van de bedrijfsuitoefening *in de inrichting* uitmaakt. Dit onbedoelde verschil tussen online en fysieke slijtersbedrijven is weggenomen door in artikel 2 en 3 van het onderhavige besluit niet te spreken van "de bedrijfsuitoefening in de inrichting", maar alleen van "bedrijfsuitoefening".

Verder heeft de NVWA geadviseerd de reikwijdte van "distributiepunt" beter te definiëren en daarbij zo breed mogelijk te houden, zodat alle mogelijke afhaal- en ophaalpunten eronder vallen. Naar aanleiding van dit advies is de term "distributiepunt" uit de artikelen 20a van de Alcoholwet en 13 van het onderhavige besluit nader uitgelegd in paragraaf 2 van deze nota van toelichting. Onder een distributiepunt wordt verstaan: een bedrijfsmatig ophaalpunt waar de koper alcoholhoudende drank ter plekke kan ophalen, zoals alle mogelijke afhaal- en ophaalpunten van de verkoper en/of van de ketenpartijen die bij de aflevering zijn betrokken.

Daarnaast adviseerde de NVWA over de uitleg van de term "ketenpartijen". Daarmee worden volgens het onderhavige besluit bedoeld: de partijen die in het kader van verkoop op afstand bedrijfsmatig alcoholhoudende drank onder zich hebben en een bijdrage leveren aan de bezorging van die alcoholhoudende drank. De NVWA heeft geadviseerd hieronder óók partijen te verstaan die voor de verkoper het aankoopproces uitvoeren, maar de alcoholhoudende drank niet onder zich hebben, opdat die partijen óók zichtbaar zijn in de geborgde werkwijze. In het verlengde hiervan adviseert de NVWA meer regels op te stellen waarin de verkoper ook verplicht wordt om de afspraken met de partijen die het aankoopproces verzorgen, op te stellen en deze te beschrijven overeenkomstig de geborgde werkwijze. Aan dit advies is geen gevolg gegeven. In de Alcoholwet is een splitsing gemaakt tussen enerzijds het aankoopproces, waarop het leeftijdsverificatiesysteem betrekking heeft, en anderzijds het bezorgproces, waarop de geborgde werkwijze ziet. De aanbieder, de partij die voor de verkoper het aankoopproces verzorgt, is niet betrokken bij de bezorging van de alcoholhoudende drank en valt derhalve niet onder de regels ten aanzien van de geborgde werkwijze. Deze splitsing wordt van belang geacht, omdat de verkoper met de aanbieder primair afspraken zal maken over het leeftijdsverificatiesysteem. Wanneer afspraken omtrent het leeftijdsverificatiesysteem ook onderdeel zijn van de geborgde werkwijze, stelt de regering dubbele eisen. Dit zou betekenen dat een verkoper die gebruik maakt van de diensten van een aanbieder die geen leeftijdsverificatiesysteem hanteert, mogelijk twee keer in overtreding is en daar twee keer voor beboet zou kunnen worden. Dit is een onwenselijk gevolg. Als een verkoper zelf de alcoholhoudende drank bezorgt, is er overigens geen sprake van ketenpartijen.

Verder heeft de NVWA aangegeven positief te staan tegenover de indexatie van de boetebedragen uit het onderhavige besluit. De NVWA heeft de suggestie gegeven periodiek te indexeren en daarbij aan te sluiten bij de termijnen voor indexatie die gewoonlijk gehanteerd worden bij de indexatie van (boete)bedragen genoemd in andere wetten, zoals het Wetboek van Strafrecht. Mede naar aanleiding van dit advies is in de Alcoholwet een wettelijke grondslag opgenomen op basis waarvan indexatie van de in dit besluit genoemde boetebedragen periodiek mogelijk is.

Conform het advies van de NVWA zal de regering brancheorganisaties stimuleren om hun leden zoveel als mogelijk te ondersteunen, bijvoorbeeld bij het opstellen van een geborgde werkwijze.

Het onderhavige besluit is fraudebestendig. Hieruit kan geen fraude of misbruik met publieke middelen voortvloeien.

9. Gevolgen voor regeldruk

Voor verkopers en bezorgers van alcoholhoudende drank via verkoop op afstand neemt de regeldruk toe. Het onderhavige besluit verplicht verkopers tot het opstellen, naleven en controleren van een geborgde werkwijze. Deze geborgde werkwijze is een concrete beschrijving van hoe ervoor gezorgd wordt dat online of telefonisch bestelde alcoholhoudende drank altijd afgeleverd wordt bij een meerderjarige, op het door de geadresseerde aangegeven adres of bij een distributiepunt. Die geborgde werkwijze bestaat onder meer uit afspraken met de betrokken bezorgers. Voor hen neemt de regeldruk daardoor, indirect, ook toe als gevolg van dit besluit.

De gevolgen voor de regeldruk zijn als volgt:

Regeldruk	P (Tijdbesteding x uurtarief)	Q	Totaal
Kennismemen regelgeving proeverijen in slijterijen (eenmalig)	5 min x € 47	2500	€ 9.791
Kennismemen regelgeving geborgde werkwijze (eenmalig)	15 min x € 47	20.000	€ 235.000
Opstellen geborgde werkwijze (eenmalig)	8 uur x € 47	20.000	€ 7.520.000
Hanteren geborgde werkwijze (jaarlijks)	4 uur x € 47	20.000	€ 3.760.000
Zelfonderzoek en zo nodig actualiseren geborgde werkwijze (jaarlijks)	1 uur x € 47	20.000	€ 940.000

10. Advisering en consultatie

Pm internetconsultatie en advies VNG.

Bij de voorbereiding van het onderhavige besluit zijn de werkbaarheid, uitvoerbaarheid en betaalbaarheid van de voorgenomen nieuwe regels direct bij individuele ondernemers getoetst in een panelbijeenkomst met deelnemers uit het midden- en kleinbedrijf (hierna: MKB): het zogenaamde MKB-panelgesprek. Met vijf wijnhandelaren, drie slijters en twee supermarktmanagers is besproken in hoeverre de oplossingsrichting werkbaar en uitvoerbaar is en in hoeverre er een alternatief denkbaar is dat net zo effectief zou zijn, maar (nog) minder belastend voor het MKB. In beginsel onderschreven de deelnemers aan het MKB-panelgesprek de eisen uit het onderhavige besluit aan de proeverij in een slijtlokaliteit en aan de geborgde werkwijze.

De deelnemers aan het MKB-panel pleitten voor een gezamenlijke verantwoordelijkheid van verkopers en bezorgers voor het afleveren van alcoholhoudende drank bij meerderjarigen, die bij overtreding niet alleen kan resulteren in een boete voor de verkoper, maar ook voor de bezorger. In de Alcoholwet is de bezorger die alcoholhoudende drank aan een minderjarige aflevert echter niet beboetbaar gesteld, omdat de bezorger in verband met het briefgeheim – zonder medewerking van de verkoper – niet met zekerheid kan weten of hij alcoholhoudende drank bezorgt. Het niet hanteren van een geborgde werkwijze bij verkoop op afstand is wel beboetbaar. Gelet op de invloedssfeer van de bezorger, ligt het niet in de rede om de bezorger verantwoordelijk te maken voor het hanteren van die geborgde werkwijze. Dat neemt niet weg dat - indien de bezorger de alcoholhoudende drank toch aflevert bij een minderjarige - de verkoper die bezorger kan aanspreken vanwege niet-naleving van hun onderlinge overeenkomst.

Daarnaast gaf het MKB-panel aan het belangrijk te vinden dat buitenlandse webshops die in Nederland alcoholhoudende dranken (laten) bezorgen aan dezelfde eisen moeten voldoen als de Nederlandse webshops, opdat er - vooral in de grensstreken - een gelijk speelveld gecreëerd wordt. Aangesloten is echter bij het uitgangspunt, zoals dat bijvoorbeeld is neergelegd in artikel 2 van het Wetboek van Strafrecht, dat verbodsbepalingen alleen gelden voor handelingen die op Nederlands grondgebied zijn verricht. De NVWA heeft immers geen bevoegdheid om dwangmiddelen in te zetten om sancties opgelegd aan buitenlandse aanbieders, uitgevoerd te krijgen.

Binnen het bovengenoemde uitgangspunt zou het mogelijk zijn om regels te stellen aan het afleveren van producten in Nederland. Echter, het zal niet altijd aan de buitenkant zichtbaar zijn of er alcoholhoudende drank in een pakket zit. Het recht op briefgeheim (artikel 13 van de Grondwet) staat eraan in de weg om bijvoorbeeld steekproefsgewijs pakketten open te maken om te controleren of er alcoholhoudende drank in zit.

Verder merkte het MKB-panel op dat proeverijen in slijterijen landelijk toegestaan zouden moeten worden om een gelijk speelveld te creëren voor slijters in heel Nederland. In de Alcoholwet is echter geregeld dat aan de gemeente overgelaten wordt om die proeverijen wel of niet mogelijk te maken. De wetgever is daarmee terughoudender dan het MKB-panel voorstelt, omdat het niet zozeer haar bedoeling is om dit type proeverijen te stimuleren, als wel om dit type proeverijen mogelijk te maken in gemeenten waar daaraan behoefte is. Hiermee wordt ook aangesloten bij de bevoegdheden die gemeenten al hebben op basis van de Winkeltijdenwet.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Dit artikel bevat enkele definitiebepalingen.

Bij verkoop op afstand is vaak sprake van een keten waarbij minimaal één en soms meerdere partijen betrokken zijn. De ketenpartijen zijn de bedrijven waarmee de verkoper, die alcoholhoudende drank verstrekt via verkoop op afstand, samenwerkt teneinde de alcoholhoudende drank bij de koper te bezorgen. Het gaat hier dus om de partijen die betrokken zijn bij het bezorgproces en niet om eventuele partijen die betrokken zijn bij het aankoopproces, zoals een aanbieder. Als een verkoper zelf de alcoholhoudende drank bezorgt, is er geen sprake van ketenpartijen.

De verkoper is degene die de alcoholhoudende drank verstrekt in het kader van verkoop op afstand. In de Alcoholwet wordt de term 'verstrekken' gebruikt en niet de term 'verkopen'. Van 'verstrekken' van alcoholhoudende drank is sprake wanneer de opzet van de verkoper erop is gericht dat een ander alcoholhoudende drank verkrijgt. Verstrekking in de zin van de Alcoholwet betekent dus niet de bezorging of overhandiging, maar de verkoop van de alcoholhoudende drank.

Artikelen 2 en 3

De artikelen 2 en 3 sommen een verzameling handelingen op die zijn aangewezen als handelingen behorend bij het slijtersbedrijf. Onder condities zijn deze activiteiten daarmee toegestaan in het slijtersbedrijf. De activiteiten zijn toegestaan omdat zij nauw verweven zijn met het uitoefenen van het slijtersbedrijf.

Artikel 2 somt op welke producten een slijterij mag verkopen. Als conditie geldt daarbij dat de verkoop van deze producten geen overwegend bestanddeel van de bedrijfsuitoefening uitmaakt.

Artikel 3 maakt het bedrijfsmatig verhuren van biertapinstallaties, glaswerk en party-meubilair door slijtersbedrijven mogelijk. Ook hier geldt als conditie dat die verhuur geen overwegend bestanddeel van de bedrijfsuitoefening mag uitmaken. Deze conditie is gesteld om duidelijk te maken dat verhuurbedrijven van party-meubilair en dergelijken geen aanspraak kunnen maken op een vergunning om het slijtersbedrijf uit te oefenen.

Deze artikelen waren eerder neergelegd in het Besluit aanvulling omschrijving slijtersbedrijf en worden hierbij overgeheveld naar het onderhavige besluit. In plaats van 'de bedrijfsuitoefening in de inrichting' wordt nu alleen de term 'bedrijfsuitoefening' gebruikt, zodat er geen onderscheid is tussen fysieke en online slijterijen.

Artikel 4

Het eerste lid van dit artikel is opgenomen om duidelijk te maken dat de eisen in hoofdstuk 3 van dit besluit de extra eisen zijn die, naast de eisen uit artikel 8, eerste lid, van de Alcoholwet, voor leidinggevendens gelden op het punt van het levensgedrag.

Daarnaast bepaalt artikel 4, tweede lid, dat een leidinggevende die niet voldoet aan de Nederlandse eisen met betrekking tot het levensgedrag, toch als leidinggevende kan werken indien wordt voldaan aan gelijkwaardige eisen van een andere lidstaat van de Europese Unie of van een ander land waarmee Nederland een daartoe strekkend verdrag heeft. Deze zinnensnede is opgenomen gelet op het principe van wederzijdse erkenning zoals neergelegd in artikel 10, derde lid, van Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PbEU 2006, L 376) en de mogelijkheid om door middel van administratieve samenwerking zoals neergelegd in hoofdstuk 6 van de richtlijn de antecedenten van de leidinggevende te laten verifiëren. Op deze manier kan voldoende rekening

worden gehouden met de antecedenten van een leidinggevende afkomstig uit een andere lidstaat van de Europese Unie of een ander land waarmee Nederland afspraken heeft gemaakt.

De artikelen 4 tot en met 9 zijn overgeheveld uit het Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999.

Artikel 5

Ingevolge dit artikel vormt de terbeschikkingstelling met en zonder verpleging een beletsel voor het bijschrijven als leidinggevende op een vergunning. In vergelijking met het Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999 is het inmiddels vervallen artikel 37 uit het Wetboek van Strafrecht niet meer opgenomen.

Artikel 6

Artikel 6, eerste lid, bepaalt dat een leidinggevende niet binnen de laatste vijf jaar onherroepelijk veroordeeld mag zijn tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van meer dan zes maanden. In het derde lid wordt het bevel tot de tenuitvoerlegging van een voorwaardelijke vrijheidsstraf gelijkgesteld met een onvoorwaardelijke veroordeling. De termijn van zes maanden is gekozen omdat het kabinet van oordeel is dat geen vergunning moet worden verleend aan personen met een dergelijk aanmerkelijk strafrechtelijk verleden.

In het tweede lid worden aan onherroepelijke veroordelingen tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van meer dan zes maanden door een buitenlandse rechter voor vergrijpen die naar Nederlands recht als ernstig worden aangemerkt, dezelfde gevolgen verbonden als aan veroordelingen als bedoeld in het eerste lid. Dit heeft tot gevolg dat ook veroordelingen uit het buitenland betrokken kunnen worden bij de beoordeling van het levensgedrag.

De in artikel 6 en in de artikelen 7 en 8 genoemde termijn van vijf jaar heeft, als het een bijschrijving van een leidinggevende bij een nieuwe vergunningaanvraag betreft, betrekking op de vijf jaar voorafgaand aan de datum van de beslissing op de aanvraag van die vergunning en als het een bijschrijving betreft op een bestaande vergunning voorafgaand aan de beslissing op de aanvraag tot een nieuwe bijschrijving. Bij intrekking betreft het de termijn liggend tussen de datum van onherroepelijke veroordeling en de intrekking van de vergunning. Met andere woorden: een intrekking moet plaatsvinden binnen 5 jaar na de datum van de veroordeling. Dit is neergelegd in het vierde lid van dit artikel. In de artikelen 7 en 8 wordt hiernaar verwezen.

Artikel 7

In dit artikel wordt als negatief criterium voor de beoordeling van het levensgedrag de eis gesteld dat leidinggevendens niet binnen de laatste vijf jaar meer dan éénmaal onherroepelijk zijn veroordeeld voor een aantal specifiek benoemde delicten, ook indien daarvoor een minder zware straf is opgelegd dan in artikel 6 genoemd. Het gaat nadrukkelijk om twee veroordelingen of meer. Dat kunnen zijn twee geldboetes, twee andere hoofdstraffen en één geldboete en één andere hoofdstraf. Het aantal van twee is in het onderhavige besluit opgenomen, teneinde een waarschuwingselement in te bouwen.

De grens voor een geldboete is een onherroepelijke veroordeling tot een onvoorwaardelijke geldboete van € 500,- of meer. Bij de andere hoofdstraffen (gevangenisstraf, hechtenis of het verrichten van onbetaalde arbeid tot algemene nutte) is geen grens opgenomen. Omdat deze andere hoofdstraffen als zwaardere straffen gelden, wordt ten aanzien van deze hoofdstraffen bovendien niet de eis gesteld dat het moet gaan om een onvoorwaardelijke veroordeling. Verder is gekozen voor de formulering «wegens dan wel mede wegens» zodat gevoegde zaken, dus één straf voor meer ten laste gelegde feiten, in aanmerking worden genomen.

Het tweede en het derde lid stellen een aantal andere strafopleggingen met een onherroepelijke veroordeling gelijk. Het tweede lid betreft schikkingen. De grens voor de schikkingen is gesteld op € 375,- omdat transactiesommen doorgaans lager zijn dan door de rechter opgelegde

geldsommen. In het algemeen liggen zij zo'n 25% lager. Het derde lid heeft betrekking op de gelijkstelling van een veroordeling tot een voorwaardelijke geldboete met een veroordeling tot een onvoorwaardelijke geldboete, indien er een bevel is tot tenuitvoerlegging van die veroordeling.

Met dit besluit wordt een nieuw vijfde lid geïntroduceerd. In dit vijfde lid is bepaald dat de boetebedragen uit het eerste, tweede en derde lid van artikel 7 elke vijf jaar op het niveau van ministeriële regeling geïndexeerd zullen worden. De eerste indexering zal op 1 januari 2026 plaatsvinden. Hierbij wordt aangesloten bij de algemene prijsontwikkeling, de consumentenprijsindex. De reden om over te gaan tot indexatie is om aansluiting te houden bij de boetebedragen, die doorgaans ook geïndexeerd worden. Indien indexatie van deze bedragen achterblijft, wordt het op termijn voor personen die een kleine overtreding hebben begaan en daar een geldboete voor hebben gekregen onmogelijk om als leidinggevende te werken.

Artikel 8

Dit artikel bepaalt dat een leidinggevende geen leidinggevende mag zijn geweest van een inrichting waarvan de vergunning in de afgelopen vijf jaar ingetrokken is geweest. Ook mag de inrichting, waar hij leidinggevende was, niet voor de duur van een maand of langer door de burgemeester gesloten zijn geweest. Een intrekking van een vergunning of een sluiting zal aan de bedrijfsleider of beheerder in het kader van het onderhavige besluit slechts kunnen worden tegengeworpen voor zover hem ter zake verwijt treft. Deze bepaling geeft de lokale overheden de bevoegdheid te oordelen over de verwijtbaarheid van een intrekking of sluiting.

Artikel 9

Om te voorkomen dat een persoon die bijvoorbeeld zes jaar geleden is veroordeeld tot een vrijheidsstraf van meer dan vijf jaar direct na het verlaten van de gevangenis tot leidinggevende kan worden benoemd, bepaalt dit artikel dat de periode waarin een onvoorwaardelijke gevangenisstraf is ondergaan niet meetelt, en als het ware opschortend werkt, voor de berekening van de in de artikelen 6, 7 en 8 van dit besluit genoemde termijn van vijf jaar.

De ondergrens van zes maanden, zoals opgenomen in artikel 6, brengt met zich dat dit artikel voor de artikelen 7 en 8 alleen relevant is voor zover het gaat om gevangenisstraffen van minder dan zes maanden. Een persoon die bijvoorbeeld vier jaar geleden bij meer dan één uitspraak onherroepelijk is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke geldboete van € 500,- of meer en daarna drie maanden in de gevangenis heeft gezeten, zal pas na vijf jaar en drie maanden als leidinggevende mogen werken.

Artikel 10

Dit artikel geeft een opsomming van de eisen die aan leidinggevendens worden gesteld met betrekking tot kennis en inzicht in sociale hygiëne. In de onderdelen a tot en met h zijn deze eisen geformuleerd.

In de onderdelen a en b is bepaald dat leidinggevendens van horecabedrijven en slijterijen voldoende kennis en inzicht moeten hebben van de fysieke en mentale gevolgen van (overmatig) alcoholgebruik, al dan niet in combinatie met het gebruik van drugs of bepaalde geneesmiddelen. In de Opiumwet is opgenomen welke geneesmiddelen als softdrugs of harddrugs worden aangemerkt. De combinatie van alcoholgebruik en druggebruik heeft een specifieke negatieve uitwerking op het menselijk lichaam en de menselijke geest. Van deze effecten dienen leidinggevendens op de hoogte te zijn. Leidinggevendens van horecabedrijven en slijterijen dienen op de hoogte te zijn van al deze effecten om hun verantwoordelijkheid ten opzichte van hun cliëntèle te kunnen uitoefenen.

De consumptie van alcoholhoudende drank brengt het risico met zich mee dat dit uitmondt in overmatig alcoholgebruik, alcoholmisbruik of alcoholverslaving, hetgeen schade kan toebrengen aan personen, goederen of de samenleving. Leidinggevendens van horecabedrijven en slijterijen moeten de signalen en gedragskenmerken van overmatig alcoholgebruik, alcoholmisbruik en

alcoholverslaving kunnen herkennen en zoveel mogelijk voorkomen of beperken. Onderdeel c strekt daartoe.

Op grond van de Wet op de Kansspelen is het onder meer toegestaan om in een horecabedrijf, dat beschikt over een Alcoholwetvergunning, speelautomaten aanwezig te hebben of een speelcasino te vestigen als bedoeld in artikel 27g, tweede lid, van de Wet op de Kansspelen. Overmatig spelen op gokkasten kan leiden tot gokverslaving. Ook ten aanzien van dit onderdeel van de bedrijfsvoering dienen in dit geval de leidinggevenden op de hoogte te zijn van de negatieve gevolgen. In onderdeel d is dit uitgewerkt.

In de onderdelen e en f worden kennis- en inzichteisen gesteld op het gebied van wettelijke regelgeving en van zelfregulering. Zo wordt geacht dat een leidinggevende kennis heeft van de Reclamecode voor Alcoholhoudende Dranken en van onder meer de Alcoholwet, de Wegenverkeerswet en het Wetboek van Strafrecht.

In de onderdelen g en h worden kennis- en inzichteisen gesteld met betrekking tot de bouwkundige aspecten van de inrichting, de verschillende bedrijfsformules en de gedragskenmerken van de cliëntegroep. De ambiance en de bouwkundige aspecten van de inrichting van een horecabedrijf en slijterij dienen bij te dragen aan het voorkomen en beperken van de negatieve gevolgen van de verstrekking van alcoholhoudende drank. In het belang van de sociale hygiëne is het noodzakelijk dat leidinggevenden van horecabedrijven en slijterijen niet alleen voldoen aan deze minimumeisen, maar tevens beschikken over kennis en inzicht met betrekking tot de verschillende technische of bouwkundige voorzieningen van inrichtingen. Zij dienen op de hoogte te zijn van de verschillende bedrijfsformules en van het gedrag van de verschillende doelgroepen van horecabedrijven en slijterijen.

De artikelen 10 en 11 waren voorheen neergelegd in het Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet.

Artikel 11

In het belang van de sociale hygiëne dienen leidinggevenden van horecabedrijven en slijterijen de kennis te hebben om hun bedrijfsvoering aan te passen en voorzieningen te treffen gericht op hun specifieke doelgroep. Op deze wijze kunnen leidinggevenden anticiperen op mogelijke negatieve gevolgen van de verstrekking van alcoholhoudende drank en kunnen zij deze voorkomen en beperken. Zo zal een horecagelegenheid waarin house- of dancefeesten worden gegeven een andere inrichting en bedrijfsvoering verlangen dan een grandcafé.

Artikel 12

Artikel 12 geeft uitvoering aan artikel 11d, tweede lid, van de Alcoholwet en stelt voorwaarden aan de erkenning van diploma's als bewijsstuk van kennis en inzicht in sociale hygiëne.

De voormalige Landelijke Examencommissie had reeds erkenningseisen vastgesteld waaraan een exameninstelling moet voldoen om voor erkenning van het door hen afgegeven diploma als bewijsstuk in aanmerking te komen. Met dit besluit worden geen inhoudelijke wijzigingen aangebracht in de reeds gehanteerde erkenningseisen.

Uit het eerste lid, onderdeel a, volgt dat een onderwijsinstelling ervoor zorg dient te dragen dat examens op een correcte en eerlijke wijze worden afgelegd.

In het eerste lid, onderdeel b, is bepaald dat een onderwijsinstelling erop toeziet dat er redelijke voorzorgsmaatregelen worden genomen ter voorkoming van niet waarheidsgetrouwe uitkomsten van het examen en fraude. Hierbij valt te denken aan het op deugdelijke wijze vaststellen van de identiteit van examenkandidaten, voldoende afstand tussen de tafels en een variërende vragenvolgorde.

Hiervoor kan het gebruik van een databank, die al dan niet door de Lcsh wordt beheerd, verplicht worden gesteld. In die databank worden jaarlijks wisselende standaardvragen opgenomen.

De Lcsh stelt de zak- en slaaggrens vast voor de beoordeling van examens. Deze taak heeft tot doel de uniformiteit van de examens en de normering te borgen. Daarom is in onderdeel c van het eerste lid opgenomen dat de examens beoordeeld moeten worden overeenkomstig de door de Lcsh vastgestelde zak- en slaaggrens.

Het eerste lid, onderdeel d, bepaalt dat het door de onderwijsinstelling afgegeven diploma eenvoudig herleidbaar moet zijn tot de onderwijsinstelling.

Aan het papier van het diploma worden technische veiligheidseisen gesteld. Deze eisen dragen bij aan fraudebestendigheid. Door het diploma te drukken op papier dat voldoet aan de veiligheidseisen wordt namaak en vervalsing tegengegaan. Deze veiligheidseisen zijn neergelegd in het eerste lid, onderdeel e.

Het tweede lid verplicht de Lcsh beleidsregels op te stellen met betrekking tot de in het eerste lid gestelde voorwaarden voor de erkenning van diploma's als bewijsstuk van kennis en inzicht in sociale hygiëne.

Artikel 13

Artikel 13, eerste lid, bevat een concretisering van de eis dat degene die alcoholhoudende drank verstrekt in het kader van verkoop op afstand over een werkwijze moet beschikken waarmee wordt gewaarborgd dat de alcoholhoudende drank slechts wordt afgeleverd op het door de koper aangegeven adres of bij een distributiepunt en dat de leeftijd van de persoon aan wie de alcoholhoudende drank wordt afgeleverd, wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 20, tweede lid, van de Alcoholwet.

Artikel 13, eerste lid, onderdeel a, regelt dat de verkoper vast moet leggen hoe bij iedere overdracht van alcoholhoudende drank van de ene ketenpartij naar de andere ketenpartij de leeftijdsgrens wordt geborgd. De verkoper kan bijvoorbeeld vastleggen dat voor iedere ketenpartij eenvoudig herkenbaar moet zijn dat het om een leeftijdsgebonden product gaat of kan afspraken maken met de ketenpartijen over naleving van de plichten die voortvloeien uit artikel 20a van de Alcoholwet. Ketenpartijen zijn de partijen die onderdeel zijn van de keten van verzending van alcoholhoudende drank tot bezorging ervan (zie artikel 1 en de toelichting daarbij). Hierbij kan gedacht worden aan de bezorger en medewerker van het distributiepunt. De verkoper dient vanzelfsprekend ook vast te leggen hoe de leeftijdsgrens wordt geborgd bij overdracht van de alcoholhoudende drank aan de koper. De reden hiervoor is dat deze overdrachtsmomenten als risicovol worden beschouwd in het kader van de borging van de leeftijdsgrens, waardoor beleid van de verkoper op dit punt noodzakelijk wordt geacht.

Artikel 13, eerste lid, onderdeel b, bepaalt dat de geborgde werkwijze een concrete beschrijving moet bevatten van de wijze waarop de verkoper ervoor zorgt dat alcoholhoudende drank alleen op het door de koper aangegeven adres afgeleverd wordt of bij een distributiepunt, en bijvoorbeeld niet bij de burens van de koper. Voor burens is het immers niet altijd duidelijk wat er in het postpakket zit, waardoor de kans bestaat dat het aan een minderjarige wordt meegegeven. Daarnaast is er geen ouderlijke verantwoordelijkheid van toepassing op burens.

De geborgde werkwijze dient op grond van artikel 13, eerste lid, onderdeel c, een concrete beschrijving te bevatten van de wijze waarop de verkoper er zorg voor draagt dat de actuele geborgde werkwijze inzichtelijk is voor de werknemers van de verkoper.

Op grond van artikel 13, eerste lid, onderdeel d, dient de geborgde werkwijze te beschrijven op welke wijze de verkoper ten minste jaarlijks zelfonderzoek doet naar de uitvoering van de geborgde werkwijze. De verkoper kan bijvoorbeeld proefaankopen doen om te controleren of de alcoholhoudende drank op het adres van de koper wordt afgeleverd en of daadwerkelijk de leeftijd van de koper vastgesteld wordt op het moment van aflevering van de alcoholhoudende drank.

Wanneer blijkt dat ten onrechte alcoholhoudende drank is afgeleverd aan een persoon die de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt of de alcoholhoudende drank op een ander adres is afgeleverd, dienen corrigerende acties uitgevoerd te worden.

Teneinde geen alcoholhoudende drank te verstrekken aan personen die de leeftijd van 18 jaar nog niet hebben bereikt, is het van belang dat de verkoper nagaat of de geborgde werkwijze op orde is. Om die reden is in artikel 13, tweede lid, bepaald dat de beschrijving van de geborgde werkwijze altijd actueel moet zijn. Wanneer er bijvoorbeeld sprake is van een wijziging in de betrokken ketenpartijen dient de verkoper de geborgde werkwijze bij te stellen.

De Alcoholwet bepaalt in artikel 20a, eerste lid, onder a, dat eisen gesteld worden aan het leeftijdsverificatiesysteem. Deze eisen zullen op het niveau van ministeriële regeling worden neergelegd. Het derde lid van artikel 13 geeft hiervoor de delegatiegrondslag.

Artikel 14

Artikel 14 is een nieuw artikel en geeft uitvoering aan artikel 25e van de Alcoholwet en bepaalt de voorwaarden waaronder gemeenten het voor slijterijen mogelijk kunnen maken om cursussen en betaalde proeverijen te organiseren buiten de normale winkeltijden. Omdat een slijterij gedurende de cursus of proeverij vrijstelling nodig heeft van het in de Winkeltijdenwet vervatte verbod om buiten de reguliere winkeltijden open te zijn, en dus voor het publiek geopend is, dient ook te worden voldaan aan de eisen gesteld bij of krachtens de artikelen 8 en 11d, tweede lid, van de Alcoholwet omtrent kennis en inzicht met betrekking tot sociale hygiëne. De eisen opgenomen in artikel 14 hebben tot doel onderscheid te maken tussen een cursus of proeverij en een horecabedrijf. Zodoende wordt geborgd dat alleen aan slijterijen die daadwerkelijk een cursus of proeverij organiseren vrijstelling verleend wordt van het in artikel 14, tweede lid, van de Alcoholwet vervatte verbod.

Artikel 14, tweede lid, bepaalt dat slijterijen, buiten de reguliere openingstijden, alleen alcoholhoudende en alcoholvrije dranken voor thuisgebruik mogen verkopen die tijdens de cursus of proeverij geschonken zijn. Daarnaast bepaalt het tweede lid dat de alcoholhoudende en alcoholvrije drank alleen verkocht mag worden aan de deelnemers van de cursus of proeverij. Het verkoopverbod ziet niet op de verkoop van de producten opgenomen in artikel 2 van dit besluit. Een verbod hierop draagt immers niet bij aan minder problematisch alcoholgebruik in Nederland, en wordt derhalve disproportioneel geacht.

Artikelen 15 tot en met 17

De artikelen 15 tot en met 17 bepalen de hoogte van de bestuurlijke boete voor overtreding van het gestelde bij of krachtens de Alcoholwet. Deze bepalingen waren voorheen neergelegd in het Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet.

Artikel 15, eerste lid, maakt duidelijk dat de bijlage bij dit besluit de bijlage is die bij elke daarin omschreven overtreding het bedrag van deswege op te leggen bestuurlijke boete bepaalt, als bedoeld in artikel 44b van de Alcoholwet.

In het nieuwe artikel 15, tweede lid, wordt bepaald dat de boetebedragen per ministeriële regeling tweejaarlijks zullen worden gewijzigd aan de hand van de ontwikkeling van de consumentenprijsindex.

Uit artikel 16 volgt dat de overtredingen van voorschriften zoals opgenomen in de bijlage beboet worden met de bedragen opgenomen in de kolommen I en II van de bijlage.

In artikel 17 wordt onderscheid gemaakt tussen kleine en grote bedrijven. Tot de kleine bedrijven worden bedrijven gerekend die op de dag waarop de overtreding is begaan, minder dan 50 werknemers telden. De grens van 50 werknemers, genoemd in artikel 17, eerste en tweede lid, is dezelfde als die in het Warenwetbesluit bestuurlijke boeten en sluit aan op de vrijstelling van de voorschriften over de balans en de toelichting daarop (Burgerlijk Wetboek, Boek 2, Artikel 396, eerste lid, onder c). Voor de vaststelling van het aantal werknemers zal in beginsel gebruik worden

gemaakt van de in de registers van de Kamer van Koophandel ingeschreven gegevens van het bedrijf in kwestie. Uitzendkrachten en ingeleend personeel worden hierbij niet meegeteld, uitgeleend personeel wel. De ondernemers en hun meewerkende gezinsleden worden niet meegeteld.

Artikel 17, derde en vierde lid, bepaalt verder dat in geval van recidive (herhaling van dezelfde overtreding) een hogere boete wordt vastgesteld. Bij een tweede veroordeling binnen twaalf maanden wordt het bedrag met 50% verhoogd. Is er sprake van meer dan één eerdere veroordeling binnen de twaalf maanden daarvoor, dan worden de boetetarieven uit de bijlage verdubbeld.

Artikel 18

Dit artikel regelt de intrekking van het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet, het Besluit aanvulling omschrijving slijtersbedrijf, het Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet 1999, het Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet en het Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet. Om de onderwerpen ter uitvoering van de Alcoholwet zoveel mogelijk in één algemene maatregel van bestuur te regelen, is gekozen voor intrekking van deze besluiten en overheveling daarvan in het onderhavige besluit. Omdat de regels uit het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet, met uitzondering van de eisen aan de tussenruimte tussen de slijtlokaliteit en de andere ruimte, voor zover noodzakelijk reeds geregeld zijn in het Besluit bouwwerken leefomgeving, wordt dit besluit niet overgeheveld. De eisen met betrekking tot de tussenruimte (minimale verbindingslokaliteit) worden geregeld in de Alcoholregeling.

Artikel 19 tot en met 23

Gelet op wijziging van de citeertitel van de Drank- en Horecawet in Alcoholwet is aanpassing nodig van artikelen die verwijzen naar de Drank- en Horecawet. Artikel 19 tot en met 23 strekken ertoe de nodige wijzigingen aan te brengen.

Artikel 24

In verband met het intrekken van het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet en het gedeeltelijk overhevelen van de inhoud daarvan naar het Alcoholregeling moet in het Besluit bouwwerken leefomgeving verwezen worden naar hetgeen is bepaald krachtens de Alcoholwet. Hiermee wordt verwezen naar de Alcoholregeling en hetgeen gemeenten kunnen bepalen krachtens artikel 25a, derde lid, van de Alcoholwet.

Artikel 25

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van het onderhavige besluit. Het besluit zal tegelijkertijd in werking treden met de wijziging van de Drank- en Horecawet in verband met het Nationaal Preventieakkoord en evaluatie van de wet, waarbij zal worden aangesloten bij de vaste verandermomenten. Gestreefd wordt naar inwerkingtreding per 1 januari 2021.

Artikel 26

Dit artikel bevat de citeertitel van het onderhavige besluit: Alcoholbesluit.

Bijlage

De bijlage omschrijft de overtredingen van de Alcoholwet, met bij elke overtreding een te betalen geldsom – de bestuurlijke boete – die bij overtreding kan worden opgelegd. Naar voorbeeld van het Warenwetbesluit bestuurlijke boeten is gekozen voor aanduiding van de overtreding door middel van artikelnummers.

Hoewel de overtredingen waarop dit besluit betrekking heeft divers zijn, kan bij nadere beschouwing worden vastgesteld dat het gaat om overtredingen die in drie categorieën zijn onder

te verdelen. Zo wordt er een onderscheid gemaakt tussen administratieve tekortkomingen en de overige geboden en verboden. Daarnaast is ervoor gekozen om voor overtreding van bepalingen die speerpunten zijn van het alcoholbeleid een aparte categorie, met bijbehorend hoger boetetarief, vast te stellen.

De bestuurlijk beboetbare overtredingen zijn derhalve ingedeeld in de volgende categorieën:

- (A) administratieve tekortkomingen,
- (B) overige geboden en verboden en
- (C) speerpunten, zoals illegale exploitatie en overtreding leeftijdsgrenzen.

Een voorbeeld van een administratieve tekortkoming (boetecategorie A) is het niet in de inrichting aanwezig hebben van een afschrift van de vergunning (artikel 29, derde lid van de Alcoholwet). Een voorbeeld van illegale exploitatie (boetecategorie C) is het uitoefenen van het horeca- of slijtersbedrijf zonder dat daartoe een vergunning is aangevraagd (artikel 3 van de Alcoholwet). Een voorbeeld van overtreding van de leeftijdsgrens (ook boetecategorie C) is het verstrekken van alcoholhoudende drank aan een persoon van wie niet is vastgesteld dat deze de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt (artikel 20, eerste lid, van de Alcoholwet). Alle overtredingen die bestuurlijk beboetbaar zijn en niet in categorie A of C vallen, worden beboet volgens het tarief behorend bij categorie B. Het gaat hier bijvoorbeeld om het verrichten van andere bedrijfsactiviteiten in een slijterij (artikel 14, eerste lid, Alcoholwet).

De boetetarieven zijn onveranderd overgenomen uit het Besluit bestuurlijke boete Drank- en Horecawet. Geoordeeld wordt dat deze bedragen in passende relatie staan tot de ernst van de betrokken overtredingen.

Aan de bijlage zijn vier bepalingen toegevoegd. Het gaat om overtreding van artikel 2a, 14a, 20a, tweede lid, en 20a, derde lid, van de Alcoholwet. Er is voor gekozen om overtreding van artikel 2a en 20a, tweede en derde lid, te beboeten met een boete in categorie C. Deze bepalingen zien namelijk op het voorkomen van overmatig alcoholgebruik en borging van de leeftijdsgrens, waarmee de bepalingen onder de speerpunten van het alcoholbeleid vallen. Daarnaast kan met overtreding van artikel 2a van de Alcoholwet financieel voordeel behaald worden, waardoor een hogere boete eveneens gerechtvaardigd is. Overtreding van artikel 14a is ingedeeld in boetecategorie B, omdat deze bepaling kan worden beschouwd als "overige geboden of verboden".

De staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,

Gelet op de artikelen 10, tweede lid, 11a, tweede lid, 11f, tweede lid, 26, eerste en derde lid, 29, vierde lid, 30a, derde lid, 35, zevende lid, en 41, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, van de Alcoholwet, artikel 13, derde lid, van het Alcoholbesluit, artikel 24, tweede lid, van de Arbeidsomstandighedenwet, artikel 3.31, tweede lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001, artikel 36, eerste lid, van het Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar, artikel 142, eerste tot en met derde lid, van het Wetboek van Strafvordering, artikel 30, vijfde lid, van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, artikel 17, derde lid, van de Wet op de economische delicten, artikel 8, eerste lid, van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus, artikel 6, vijfde lid, van het Besluit werving, reclame en verslavingspreventie kansspelen, artikel 11 van het Reglement voor de binnenvisserij 1985 en artikel 2, tweede lid, van de Dienstenwet;

Besluit:

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:

- *loopafstand*: de afstand, gemeten langs een denkbeeldige, kortst realiseerbare lijn tussen twee punten, waarover op een afstand van ten minste 0,30 m van constructieonderdelen kan worden gelopen;
- *verbindingslokaliteit*: een tot een inrichting waarin het slijtersbedrijf wordt uitgeoefend behorende lokaliteit in gebruik als passage tussen een neringruimte en een slijtlokaliteit.

Artikel 2

1. Een verbindingslokaliteit heeft aan alle zijden gesloten wanden met een hoogte van ten minste 2,40 m van de vloer af gemeten.
2. Een verbindingslokaliteit bestemd of mede bestemd voor bezoekers, heeft ten hoogste een afsluitbare toegang met een breedte van ten hoogste 2,40 m naar de slijtlokaliteit en ten hoogste een afsluitbare toegang met een breedte van ten hoogste 2,40 m naar de neringruimte. De loopafstand tussen de toegang naar de slijtlokaliteit en de toegang naar de neringruimte bedraagt ten minste 2,00 m.
3. Een verbindingslokaliteit uitsluitend bestemd voor personeel van het

slijtersbedrijf, heeft ten hoogste één afsluitbare toegang met een breedte van ten hoogste 1,00 m naar de slijtlokaliteit en ten hoogste één afsluitbare toegang met een breedte van ten hoogste 1,00 m naar de neringruimte. De loopafstand tussen de toegang naar de slijtlokaliteit en de toegang naar de neringruimte bedraagt ten minste 1,00 m.

Artikel 3

1. de Landelijk commissie sociale hygiëne heeft haar zetel als bedoeld in artikel 11a, tweede lid, van de wet in de gemeente Den Haag.
2. Het bedrag ter vergoeding van de kosten die samenhangen met het erkennen van een diploma als bewijsstuk, het inschrijven in het Register sociale hygiëne en het afgeven van een Verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne, bedoeld in artikel 11f, eerste lid, van de wet, is voor ieder van deze aanvragen € 50,-.

Artikel 4

1. Een aanvraag tot het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 3 van de wet of een ontheffing als bedoeld in artikel 35 van de wet geschiedt door het indienen van een volledig ingevuld formulier of elektronische informatiedrager dat in ieder geval de in dit artikel genoemde elementen bevat, zoals opgenomen in het corresponderende deel van de bijlage bij deze regeling.
2. De aanvraag van een vergunning tot het uitoefenen van het horecabedrijf of het slijtersbedrijf door natuurlijke personen of rechtspersonen, met uitzondering van een paracommerciële rechtspersoon als bedoeld in artikel 1 van de wet, bevat de in Model A van de bijlage genoemde elementen, een en ander vergezeld van de benodigde verklaringen.
3. De aanvraag van een vergunning tot het uitoefenen van het horecabedrijf door een paracommerciële rechtspersoon als bedoeld in artikel 1 van de wet bevat de in Model B van de bijlage genoemde elementen.
4. De aanvraag van een ontheffing als bedoeld in artikel 35 van de wet bevat de in Model C van de bijlage genoemde elementen.

Artikel 5

Een besluit tot het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 3 van de wet wordt gesteld op een formulier dat overeenkomt met het daartoe als model D in de bijlage bij deze regeling opgenomen model.

Artikel 6

Een leeftijdsverificatiesysteem als bedoeld in artikel 20a, eerste lid, onderdeel a, van de wet:

- a. stelt bij iedere aankoop, voor het sluiten van de verkoopovereenkomst, vast dat de koper de leeftijd van achttien jaren heeft bereikt;
- b. vereist van de koper een actieve handeling, teneinde de leeftijd vast te kunnen stellen op de wijze bedoeld in onderdeel a; en
- c. vermeldt bij iedere aankoop van alcoholhoudende drank, voor het sluiten van de verkoopovereenkomst, dat de leeftijd van de persoon aan wie de alcoholhoudende drank wordt geleverd, ook vastgesteld wordt op het moment van bezorging.

Artikel 7

Met het toezicht op de naleving van het bij en krachtens de Alcoholwet bepaalde zijn belast de ambtenaren van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit.

Artikel 8

1. De ambtenaren, bedoeld in artikel 7, zijn belast met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de bepalingen, genoemd in artikel 44aa van de wet, en met het toezicht op de naleving van de artikelen 45 en 45a van de wet in vervoermiddelen, op legerplaatsen en lokaliteiten en op luchtvaartterreinen, als bedoeld in artikel 1, derde lid, van de wet.

2. De ambtenaren, aangewezen door de burgemeester op grond van artikel 41, eerste lid, onder b, van de wet, zijn belast met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de bepalingen, genoemd in artikel 44a van de wet, en met het toezicht op de naleving van de artikelen 45 en 45a van de wet.

Artikel 9

De ambtenaren, bedoeld in artikel 8, tweede lid:

a. hebben met goed gevolg het examen toezichthouder Alcoholwet afgelegd dat voldoet aan de eisen zoals vastgesteld door de examencommissie Drank- en Horecawet van de Stichting Exameninstelling Toezicht en Handhaving, gevestigd te Amersfoort; en

b. beschikken over een aanwijzing door de Minister van Justitie en Veiligheid als buitengewoon opsporingsambtenaar op grond van artikel 142 van het Wetboek van Strafvordering.

Artikel 10

Artikel 9, aanhef en onderdeel a, is niet van toepassing op:

a. een ambtenaar die voor 1 januari 2015 als toezichthouder op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de wet was aangewezen en sindsdien onafgebroken deze functie heeft uitgeoefend;

b. een ambtenaar die in 2013 of 2014 met goed gevolg het examen toezichthouder Drank- en Horecawet heeft afgelegd dat voldeed aan de eisen zoals vastgesteld door de examencommissie van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit, en voor 1 januari 2016 is aangewezen als toezichthouder op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de wet.

Artikel 11

De volgende regelingen worden ingetrokken:

a. het besluit van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid en de Staatssecretaris van Economische Zaken van 8 augustus 1967 houdende de aanwijzing van ambtenaren, belast met het toezicht op naleving van de Drank- en Horecawet (Stcrt. 1967, 168);

b. de Regeling aanvraaggegevens en formulieren Drank- en Horecawet 2013;

c. de Regeling bewijsstukken sociale hygiëne Drank- en Horecawet 2015;

d. de Regeling toezichthoudende ambtenaren Drank- en Horecawet.

Artikel 12

In artikel 8.1 van de Aanwijzingsregeling toezichthoudende ambtenaren en ambtenaren met specifieke uitvoeringstaken op grond van SZW wetgeving, wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

Artikel 13

Onder A 1610 in de Bijlage bij de artikelen 1a en 2 bij de Aanwijzingsregeling willekeurige afschrijving en investeringsaftrek milieu-investeringen 2009, wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

Artikel 14

In bijlage 6, onder 2, bij de Regeling Bibob-formulieren, wordt "Drank- en

Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

Artikel 15

De Bijlage als bedoeld in artikel 1 van de Regeling domeinen buitengewoon opsporingsambtenaar bij de Regeling domeinlijsten buitengewoon opsporingsambtenaar, wordt als volgt gewijzigd:

A

In onderdeel 6 onder domein I (Openbare ruimte) wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

B

In de voetnoot bij onderdeel 6 onder domein I (Openbare ruimte) wordt "artikel 45 Drank- en Horecawet" vervangen door "de artikelen 45 en 45a Alcoholwet".

Artikel 16

In artikel 1, eerste lid, van de Regeling particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus, wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

Artikel 17

Artikel 6, tweede lid, van de Regeling werving, reclame en verslavingspreventie kansspelen, komt te luiden:

2. Bedrijfsleiders en beheerders van een hoogdrempelige inrichting als bedoeld in artikel 30c, eerder lid, onder a, van de wet, zijn ingeschreven in het Register sociale hygiëne, genoemd in artikel 11c van de Alcoholwet.

Artikel 18

In artikel 10, onderdeel a, van de Uitvoeringsregeling visserij, wordt "Drank- en Horecawet" vervangen door "Alcoholwet".

Artikel 19

De Bijlage bedoeld in artikel 1 bij de Regeling indicatieve vaststelling reikwijdte Dienstenwet, wordt als volgt gewijzigd:

A

De tabel in paragraaf 1.1 wordt als volgt gewijzigd:

De regels:

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Drank- en Horecawet	artikel 23
Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Drank- en Horecawet	artikel 35

worden vervangen door de volgende regels:

Ministerie van	Alcoholwet	artikel 25a
----------------	------------	-------------

Volksgezondheid, Welzijn en Sport		
Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Alcoholwet	artikel 35

B

De tabel in paragraaf 1.2 wordt als volgt gewijzigd:

De regels:

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Drank- en Horecawet	artikel 12 tot en met 22, 24 en 25
Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Drank- en Horecawet; Besluit eisen inrichting Drank- en Horecawet	artikel 10 Drank- en Horecawet; artikel 2 Besluit eisen inrichting Drank- en Horecawet
Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Drank- en Horecawet; Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet	artikel 8, vierde lid, Drank- en Horecawet; artikelen 1 en 2 Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet

worden vervangen door de volgende regels:

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Alcoholwet	artikel 12 tot en met 25
Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport	Alcoholwet; Alcoholbesluit	artikel 8, vierde lid, Alcoholwet; artikelen 9 en 10 Alcoholbesluit

Artikel 20

Deze regeling treedt in werking op het tijdstip waarop de Wet van xx-xx-2020 houdende wijziging van de Drank- en Horecawet in verband met het Nationaal Preventieakkoord en evaluatie van de wet (Stb. 2020, XXX) in werking treedt.

Artikel 21

Deze regeling wordt aangehaald als: Alcoholregeling.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

Paul Blokhuis

BIJLAGE

Model A als bedoeld in artikel 4, tweede lid

De aanvraag ter verkrijging van een vergunning op grond van artikel 3 van de Alcoholwet voor het uitoefenen van een horecabedrijf of slijtersbedrijf door natuurlijke personen of rechtspersonen, met uitzondering van een paracommerciële rechtspersoon als genoemd in artikel 1 van de Alcoholwet, bevat de volgende elementen.

1. De vergunning wordt aangevraagd voor de uitoefening van

- het horecabedrijf
- het slijtersbedrijf

2. Ondernemingsvorm

- Natuurlijk(e) persoon/personen
- Rechtspersoon/rechtspersonen

Kvk-nummer of vestigingsnummer:

Indien er sprake is van een rechtspersoon, de handelsnaam invullen:

3. Natuurlijk(e) persoon/personen

Ondernemer 1:

- a. Naam en voornamen:
- b. Straatnaam en huisnummer:
- c. Postcode en plaatsnaam:
- d. Telefoonnummer:
- e. Geboortedatum:
- f. Geboorteplaats:

Ondernemer I beschikt over een verklaring sociale hygiëne.

Ondernemer I verklaart op geen enkele wijze bemoeienis te hebben met de bedrijfsvoering of de exploitatie van het horecabedrijf of het slijtersbedrijf waarvoor de vergunning wordt aangevraagd. Dit wordt door de vergunninghouder bevestigd in een schriftelijke verklaring.

Ondernemer 2:

- a. Naam en voornamen:

b. Straatnaam en huisnummer:

c. Postcode en plaatsnaam:

d. Telefoonnummer:

e. Geboortedatum:

f. Geboorteplaats:

- Ondernemer 2 beschikt over een verklaring sociale hygiëne.
- Ondernemer 2 verklaart op geen enkele wijze bemoeienis te hebben met de bedrijfsvoering of de exploitatie van het horecabedrijf of het slijtersbedrijf waarvoor de vergunning wordt aangevraagd. Dit wordt door de vergunninghouder bevestigd in een schriftelijke verklaring.

4. Rechtspersoon/rechtspersonen

Rechtspersoon A:

a. Naam:

b. Vestigingsplaats:

Rechtspersoon B:

a. Naam:

b. Vestigingsplaats:

5. Namen van de bestuursleden van de rechtspersoon/rechtspersonen

Bestuurslid 1:

a. Naam en voornamen:

b. Straatnaam en huisnummer:

c. Postcode en plaatsnaam:

d. Telefoonnummer:

e. Geboortedatum:

f. Geboorteplaats:

- Bestuurslid 1 beschikt over een verklaring sociale hygiëne.
- Bestuurslid 1 verklaart op geen enkele wijze bemoeienis te hebben met de bedrijfsvoering of de exploitatie van het horecabedrijf of het slijtersbedrijf waarvoor de vergunning wordt aangevraagd. Dit wordt door de vergunninghouder bevestigd in een schriftelijke verklaring.

Bestuurslid 2:

- a. Naam en voornamen:
  - b. Straatnaam en huisnummer:
  - c. Postcode en plaatsnaam:
  - d. Telefoonnummer:
  - e. Geboortedatum:
  - f. Geboorteplaats:
    - Bestuurslid 2 beschikt over een verklaring sociale hygiëne.
    - Bestuurslid 2 verklaart op geen enkele wijze bemoeienis te hebben met de bedrijfsvoering of de exploitatie van het horecabedrijf of het slijtersbedrijf waarvoor de vergunning wordt aangevraagd. Dit wordt door de vergunninghouder bevestigd in een schriftelijke verklaring.
6. Adres van de inrichting waarvoor de vergunning moet gelden
- a. Straatnaam en huisnummer:
  - b. Postcode en plaatsnaam:
7. Omschrijving van de tot de inrichting behorende lokaliteiten, terrassen of slijtlokaliteiten waarvoor de vergunning moet gelden
- Plaats in de inrichting, eventuele benaming en oppervlakte in m²
- a.
  - b.
  - c.
  - d.
- De inrichting voldoet aan de eisen als genoemd in het Alcoholbesluit.
8. De aanvraag heeft betrekking op:
- De vestiging van een nieuw bedrijf
  - De overname van een bestaand bedrijf
  - Een wijziging van de ondernemingsvorm
  - Andere omstandigheden, namelijk:

9. Is de inrichting voor het publiek geopend?

- Ja
- Nee

Aldus naar waarheid ingevuld op *datum*, te *woonplaats*, *land*.

Op grond van artikel 29, tweede lid, van de Alcoholwet, hoort bij deze vergunning een aanhangsel waarop de leidinggevendenden van het horecabedrijf of slijtersbedrijf staan vermeld. Ten aanzien van een leidinggevende bij wie sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 8, vierde lid, van de Alcoholwet, maakt de burgemeester daaromtrent een aantekening. Dit aanhangsel wordt gewijzigd bij toevoeging of wijziging van leidinggevendenden. Voor het aanmelden van een leidinggevende wordt verwezen naar de bijlage behorende bij Model A.

Bijlage behorende bij Model A

Verklaring van een leidinggevende werkzaam in de inrichting

1. Deze bijlage behoort bij een aanvraag ter verkrijging van een vergunning voor de uitoefening van:
  - het horecabedrijf
  - het slijtersbedrijf
2. Gegevens van de inrichting waarvoor de vergunning geldt:
  - a. Naam:
  - b. Straatnaam en huisnummer:
  - c. Postcode en plaatsnaam:
3. Persoonlijke gegevens
  - a. Naam en voornamen:
  - b. Straatnaam en huisnummer:
  - c. Postcode en plaatsnaam:
  - d. Telefoonnummer:
  - e. Geboortedatum:
  - f. Geboorteplaats:
    - beschikt over een verklaring sociale hygiëne

Verklaart leiding te geven aan de uitoefening van het bedrijf met ingang van:

Is in loondienst

Ja

Nee

Is .. .. uren per week werkzaam in de inrichting.

Aldus naar waarheid ingevuld op *datum*, te *woonplaats*, *land*.

Model B als bedoeld in artikel 4, derde lid

De aanvraag ter verkrijging van een vergunning op grond van artikel 3 van de Alcoholwet voor het uitoefenen van een horecabedrijf door een paracommerciële rechtspersoon als genoemd in artikel 1 van de Alcoholwet, bevat de volgende elementen.

1. Rechtspersoon/rechtspersonen

Rechtspersoon A:

a. Naam:

b. Vestigingsplaats:

Rechtspersoon B:

a. Naam:

b. Vestigingsplaats:

2. Kvk-nummer of vestigingsnummer:

3. Namen van de bestuursleden van de rechtspersoon/rechtspersonen

Bestuurslid 1:

a. Naam en voornamen:

b. Straatnaam en huisnummer:

c. Postcode en plaatsnaam:

d. Telefoonnummer:

e. Geboortedatum:

f. Geboorteplaats:

Bestuurslid 2:

a. Naam en voornamen:

- b. Straatnaam en huisnummer:
  - c. Postcode en plaatsnaam:
  - d. Telefoonnummer:
  - e. Geboortedatum:
  - f. Geboorteplaats:
4. Adres van de inrichting waarvoor de vergunning moet gelden
- a. Straatnaam en huisnummer:
  - b. Postcode en plaatsnaam:
5. Omschrijving van de tot de inrichting behorende lokaliteiten en terrassen waarvoor de vergunning moet gelden
- Plaats in de inrichting, eventuele benaming en oppervlakte in m2
- a.
  - b.
  - c.
  - d.
- De inrichting voldoet aan de eisen als genoemd in het Alcoholbesluit.
6. De aanvraag heeft betrekking op:
- De vestiging van een nieuw bedrijf
  - Andere omstandigheden, namelijk:
7. Het bestuur van de paracommerciële rechtspersoon heeft het reglement omtrent sociale hygiëne als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van Alcoholwet, vastgesteld op *datum*, te *woonplaats*, *land*.
- Een kopie van het bestuursreglement is als bijlage bij de aanvraag verstrekt.
8. De inrichting is voor het publiek geopend op:
- Maandag van .. .. uur tot .. .. uur.
  - Dinsdag van .. .. uur tot .. .. uur.
  - Woensdag van .. .. uur tot .. .. uur.

- Donderdag van .. .. uur tot .. .. uur.
- Vrijdag van .. .. uur tot .. .. uur.
- Zaterdag van .. .. uur tot .. .. uur.
- Zondag van .. .. uur tot .. .. uur.

Gedurende de volgende dagen en tijdstippen wordt in de inrichting bedrijfsmatig of anders dan om niet alcoholhoudende drank verstrekt binnen de in de gemeentelijke verordening genoemde tijden.

Aldus naar waarheid ingevuld op *datum*, te *woonplaats*, *land*.

Op grond van artikel 29, tweede lid, van de Alcoholwet, hoort bij deze vergunning een aanhangsel waarop de leidinggeevenden van het horecabedrijf staan vermeld. Dit aanhangsel wordt gewijzigd bij toevoeging of wijziging van leidinggeevenden. Voor het aanmelden van een leidinggevende wordt verwezen naar de bijlage behorende bij Model B.

Bijlage behorende bij Model B

Verklaring van een leidinggevende werkzaam in de inrichting

1. Deze bijlage behoort bij een aanvraag ter verkrijging van een vergunning voor de uitoefening van het paracommerciële horecabedrijf.
2. Gegevens van de inrichting waarvoor de vergunning geldt:
  - a. Naam:
  - b. Straatnaam en huisnummer:
  - c. Postcode en plaatsnaam:
3. Persoonlijke gegevens
  - a. Naam en voornamen:
  - b. Straatnaam en huisnummer:
  - c. Postcode en plaatsnaam:
  - d. Telefoonnummer:
  - e. Geboortedatum:
  - f. Geboorteplaats:
    - beschikt over een verklaring sociale hygiëne

Verklaart leiding te geven aan de uitoefening van het paracommerciële horecabedrijf met ingang van:

.. .. dag, datum, van .. .. uur tot .. .. uur.

.. .. dag, datum, van .. .. uur tot .. .. uur.

4. Persoonlijke gegevens van degene(n) onder wiens onmiddellijke leiding de verstrekking van zwak-alcoholhoudende drank zal plaatsvinden:

Verantwoordelijke 1

- a. Naam en voornamen:
- b. Straatnaam en huisnummer:
- c. Postcode en plaatsnaam:
- d. Telefoonnummer:
- e. Geboortedatum:
- f. Geboorteplaats:
  - heeft de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt.
  - is niet in enig opzicht van slecht levensgedrag.

Verantwoordelijke 2

- a. Naam en voornamen:
- b. Straatnaam en huisnummer:
- c. Postcode en plaatsnaam:
- d. Telefoonnummer:
- e. Geboortedatum:
- f. Geboorteplaats:
  - heeft de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt.
  - is niet in enig opzicht van slecht levensgedrag.

5. Terugkerend evenement

- Het betreft een jaarlijks terugkerende identieke bijzondere gelegenheid van zeer tijdelijke aard
- De verstrekking van zwak-alcoholhoudende drank geschiedt telkenmale onder onmiddellijke leiding van dezelfde persoon of personen als hierboven genoemd.

Aldus naar waarheid ingevuld op *datum*, te *woonplaats*, *land*.

Model D (vergunning) als bedoeld in artikel 5

ALCOHOLWET
Vergunning
Gemeente:
Datum:
Kenmerk:
De burgemeester van bovengenoemde gemeente, gelet op artikel 3 van de Alcoholwet
BESLUIT
Vergunning te verlenen voor het uitoefenen van het horecabedrijf/het slijtersbedrijf
Aan:
Natuurlijk(e) persoon/personen
I Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:
II Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:

III Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:
Rechtspersoon/rechtspersonen
I Naam: Vestigingsplaats:
II Naam: Vestigingsplaats:
In de inrichting gevestigd in het perceel:
Straatnaam en huisnummer: Postcode en plaatsnaam:
De vergunning geldt voor de volgende lokaliteiten, terrassen of slijtlokaliteiten:
Plaats in de inrichting, eventuele benaming en oppervlakte in m ²
a. b. c. d.
Aan deze vergunning zijn de volgende beperkingen of voorschriften verbonden:

Op grond van artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht kan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken daartegen binnen zes weken na de dag waarop het besluit bekend is gemaakt, een bezwaarschrift indienen bij de burgemeester.
De burgemeester,
DEZE VERGUNNING OF EEN AFSCHRIFT DAARVAN IS IN DE INRICHTING AANWEZIG

Model D (aanhangsel) Alcoholwet
Aanhangsel bij de vergunning voor het uitoefenen van het horecabedrijf/het slijtersbedrijf
Gemeente:
Datum:
Kenmerk:
Leidinggevende I
Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:
Leidinggevende II
Naam en voornamen: Geboortedatum:

Geboorteplaats:
Leidinggevende III
Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:
Leidinggevende IV
Naam en voornamen: Geboortedatum: Geboorteplaats:

TOELICHTING

ALGEMEEN

1. Inleiding

Alcoholgebruik door jongeren is risicovol en brengt gezondheidsrisico's met zich mee. Er zijn wetenschappelijke aanwijzingen dat alcoholgebruik een negatieve invloed kan hebben op de hersenontwikkeling van jongeren en het risico met zich meebrengt van het ontwikkelen van problematisch alcoholgebruik op latere leeftijd. De Gezondheidsraad vindt het daarom voor jongeren een verstandige keuze om niet te drinken.

In de Alcoholwet is geregeld dat verkopers geen alcohol mogen verstrekken aan minderjarigen. Uit onderzoek is gebleken dat de naleving van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken, zoals online of telefonische verkoop, onvoldoende is. Niet alleen ontmoediging van het drinkgedrag van minderjarigen is belangrijk, maar ook aanmoediging van de naleving van de leeftijdsgrens door verkopers en partijen die voor de verkoper het aankoopproces uitvoeren (hierna: aanbieders). Daarom heeft de onderhavige regeling onder meer tot doel om de naleving van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand van alcoholhoudende drank te vergroten en om de handhaving te verbeteren. Daartoe worden nadere regels gesteld aan een verplicht leeftijdsverificatiesysteem bij verkoop op afstand. Tegelijkertijd zijn er in het Alcoholbesluit nadere regels gesteld over het beschikken over en het hanteren van een verplichte werkwijze waarmee gewaarborgd wordt dat online of telefonisch bestelde alcohol bezorgd wordt bij een meerderjarige.

Verder bevat deze ministeriële regeling nadere regels ter uitwerking van:

- de vestigingsplaats van de Landelijke commissie sociale hygiëne (hierna: Lcsh);
- de hoogte van de door de Lcsh te heffen retributies; en
- de minimale verbindingslokaliteit tussen een slijterij en een neringruimte.

Daarnaast wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om alle vigerende ministeriële regelingen onder de Alcoholwet in te trekken en de inhoud ervan grotendeels te behouden en samen te voegen in deze ministeriële regeling. Er is dus nu nog maar één op de Alcoholwet gebaseerde ministeriële regeling. Deze modernisering maakt de lagere alcoholregelgeving overzichtelijker.

2. Landelijke commissie sociale hygiëne

In deze regeling is de vestigingsplaats van de Lcsh, een zelfstandig bestuursorgaan zonder rechtspersoonlijkheid, vastgesteld: Den Haag. De Lcsh zal worden ondergebracht bij het Agentschap CIBG. Het doel daarbij is om gebruik te kunnen maken van de kennis met betrekking tot registers van het CIBG.

De bedragen ter vergoeding van de kosten die samenhangen met het erkennen van een diploma als bewijsstuk, het inschrijven in het Register sociale hygiëne en het afgeven van een Verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne ten laste van de aanvrager zijn in deze ministeriële regeling vastgesteld op € 50. Dit bedrag is gebaseerd op een kostendekkende vergoeding, zoals die op dit moment kan worden ingeschat.

3. Minimale verbindingslokaliteit tussen slijterij en neringruimte

In deze regeling worden de eisen met betrekking tot de verbindingslokaliteit tussen een slijtlokaliteit en een neringruimte geregeld. Een neringruimte is een ruimte waarin bepaalde activiteiten worden uitgevoerd, niet zijnde een horecalokaliteit of een slijtlokaliteit. Hierbij kan gedacht worden aan een proeflokaal voor alcoholhoudende dranken of een supermarkt. Met deze nadere eisen wordt uitvoering gegeven aan het in de Alcoholwet opgenomen verbod dat een slijtlokaliteit niet rechtstreeks in verbinding mag staan met een neringruimte. De minimale

verbindingslokaliteit tussen een slijterij en een neringruimte heeft tot doel om alle activiteiten die niet behoren tot of niet nauw verbonden zijn met de primaire bedrijfsuitoefening van het slijtersbedrijf op enige afstand te plaatsen. De eisen zijn overgenomen uit het ingetrokken Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet. De eisen zijn inhoudelijk niet gewijzigd, omdat er geen aanleiding was deze eisen inhoudelijk te wijzigen.

4. Leeftijdsverificatiesysteem bij aankoopmoment

Deze regeling stelt eisen aan het leeftijdsverificatiesysteem dat een verkoper of aanbieder van alcoholhoudende drank bij verkoop op afstand moet hanteren om op het tijdstip van de aankoop vast te stellen dat de koper de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. Dit leeftijdsverificatiesysteem bestaat uit een leeftijdsvraag bij iedere online of telefonische aankoop vóór afronding van het aankoopproces. Voor het beantwoorden van deze leeftijdsvraag wordt van de koper vereist dat hij actief een handeling bij de aankoop verricht. Onder een actieve handeling wordt bijvoorbeeld het aanvinken van zijn leeftijd of het doorgeven van zijn geboortedatum verstaan. Hierdoor wordt de koper bewust gemaakt van het feit dat hij een leeftijdsgebonden product aanschaft en dus meerderjarig moet zijn. Daarnaast wordt met deze regeling vastgesteld dat bij iedere aankoop op afstand wordt gemeld dat, naast op het aankoopmoment, ook bij de aflevering van de alcoholhoudende drank de leeftijd van de ontvanger wordt gecontroleerd. Met deze melding wordt de koper er bewust van gemaakt dat ook bij de aflevering van de alcoholhoudende drank de leeftijd wordt geverifieerd. Hiermee wordt de minderjarige koper ontmoedigd om zich voor te doen als meerderjarige en op die manier alcoholhoudende drank te bestellen.

Op termijn zal voornoemd leeftijdsverificatiesysteem worden vervangen door een leeftijdsverificatiesysteem waarmee de verkoper of aanbieder op een betrouwbare en eenduidige wijze online de leeftijd van de koper kan verifiëren. Als een dergelijk systeem voorhanden is, zal dit met een redelijke overgangstermijn in werking treden.

5. Regeling in Europese en internationale context

Richtlijn elektronische handel

Op grond van artikel 20a, tweede lid, van de Alcoholwet is het verboden alcoholhoudende drank te koop aan te bieden indien geen leeftijdsverificatiesysteem wordt gehanteerd op het moment van aankoop. Deze eis zou gezien kunnen worden als het opleggen van een algemene toezichtverplichting aan een dienstverlener die als tussenpersoon optreedt, in de zin van artikel 12 van de Richtlijn inzake elektronische handel. Op grond van artikel 15 van de Richtlijn inzake elektronische handel mogen lidstaten geen algemene verplichting opleggen aan een dienstverlener die als tussenpersoon optreedt om toe te zien op de informatie die zij doorgeven of opslaan, of om actief te zoeken naar feiten of omstandigheden die op onwettige activiteiten duiden. Onder een dienstverlener die als tussenpersoon optreedt wordt verstaan een dienstverlener wiens dienst van de informatiemaatschappij bestaat in het doorgeven in een communicatienetwerk van door een afnemer van de dienst verstrekte informatie, of in het verschaffen van toegang tot een communicatienetwerk.

Vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJEU) is dat een dienstverlener van de informatiemaatschappij alleen dan onder artikel 15 van de richtlijn inzake elektronische handel valt, wanneer de activiteit van de aanbieder van diensten van de informatiemaatschappij een louter technisch, automatisch en passief karakter heeft, hetgeen inhoudt dat deze aanbieder noch kennis heeft van, noch controle heeft over de informatie die wordt opgeslagen door de ontvanger van zijn diensten. Op de vraag of artikel 15 van de richtlijn inzake elektronische handel van toepassing is op een aanbieder zoals bedoeld in artikel 20a, tweede lid, van de Alcoholwet, hangt daarmee af van de rol die een dienstverlener van een dienst van de informatiemaatschappij vervult en kan niet op voorhand gezegd worden. Mocht een dienstverlener onder de reikwijdte van artikel 15 van de richtlijn inzake elektronische handel vallen, geldt het volgende.

De in de Alcoholwet en dit besluit gestelde eisen kwalificeren niet als een algemene toezichtverplichting. Uit jurisprudentie van het HvJEU volgt dat geen sprake is van een algemene toezichtverplichting wanneer de dienstverlener van een dienst van de informatiemaatschappij geen autonome beoordeling hoeft te verrichten, zodat hij geautomatiseerde technieken en onderzoeksmethoden kan gebruiken. Op grond van hetgeen gesteld bij of krachtens de Alcoholwet is een dienstverlener niet genoodzaakt bij iedere aankoop van alcoholhoudende drank te controleren of daadwerkelijk geen alcoholhoudende drank is verkocht aan een minderjarige, maar is de dienstverlener gehouden bij iedere advertentie van alcoholhoudende drank een koppeling te maken met het leeftijdsverificatiesysteem, hetgeen geautomatiseerd kan. Omdat geen sprake is van een algemene toezichtverplichting, acht de regering de voorgestelde maatregel in overeenstemming met artikel 15 van de Richtlijn inzake elektronische handel.

De eisen in deze regeling aan het leeftijdsverificatiesysteem zijn ook niet in strijd met het land-van-oorsprongbeginsel, zoals neergelegd in artikel 3 van de richtlijn inzake elektronische handel op grond waarvan dienstverleners zich alleen hoeven te houden aan het recht van de lidstaat van vestiging. De regels ten aanzien van verkoop op afstand gelden namelijk alleen voor binnenlandse verkoop op afstand.

Vrij verkeer van goederen

De eisen uit deze regeling zouden kunnen worden beschouwd als kwantitatieve invoerbeperkingen of maatregelen van gelijke werking in de zin van artikel 34 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU). Het gaat hierbij meer in het bijzonder om de regels die gesteld worden aan de verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken, namelijk de plicht om als verkoper of aanbieder van alcoholhoudende drank een leeftijdsverificatiesysteem te hanteren. Op grond van artikel 36 van het VWEU is het lidstaten toegestaan een kwantitatieve invoerbeperking of maatregel van gelijke werking in te voeren indien aan een aantal voorwaarden is voldaan die in de jurisprudentie van het HvJEU verder zijn uitgewerkt:

- de maatregel moet beantwoorden aan dwingende redenen van algemeen belang;
- de maatregel moet geschikt zijn om de verwezenlijking van het nagestreefde doel te waarborgen;
- de maatregel mag niet verder gaan dan nodig is voor het bereiken van dat doel;
- de maatregel moet kenbaar en voorspelbaar zijn;
- de maatregel moet zonder discriminatie worden toegepast.

Omdat de regels die worden gesteld aan de verkoop op afstand van alcoholhoudende drank in het licht van het vrij verkeer van goederen uitvoerig zijn besproken in de memorie van toelichting bij de Wijziging van de Drank- en Horecawet in verband met het Nationaal Preventieakkoord en evaluatie van de wet (Kamerstukken II, 2019/20, 35337. nr. 3, p. 22-23), wordt hier volstaan met de beoordeling of de eisen in deze regeling geschikt zijn om het nagestreefde doel te waarborgen, of de eisen niet verder gaan dan nodig is om het nagestreefde doel te bereiken en of de maatregel kenbaar en voorspelbaar is.

De eisen in deze regeling zijn geschikt om het nagestreefde doel te waarborgen en gaan niet verder dan nodig is om het gestelde doel te bereiken. De drie eisen zien ofwel op het vaststellen van de leeftijd van de koper ofwel op het creëren van bewustwording bij de koper dat hij een alcoholhoudend product koopt en dat hij daarvoor de leeftijd van achttien jaar bereikt moet hebben. Daarmee zijn de eisen geschikt om het nagestreefde doel te bereiken, namelijk het zoveel mogelijk beperken van alcoholgebruik onder jongeren. De maatregel is proportioneel omdat de eisen aan het leeftijdsverificatiesysteem betaalbaar en toepasbaar zijn. Diverse verkopers van alcoholhoudende drank hanteren reeds een vergelijkbaar leeftijdsverificatiesysteem. Verder is de voorgestelde maatregel kenbaar en voorspelbaar omdat deze in regelgeving wordt neergelegd en wordt gepubliceerd in de Staatscourant. Op grond van het voorgaande acht de regering de voorgestelde maatregelen in overeenstemming met de Europese regels met betrekking tot het vrij verkeer van goederen.

Toetsing aan het vrij verkeer van diensten is niet nodig nu de regels slechts gelden voor de verkoop van alcoholhoudende drank binnen Nederland. Zowel de verkoper als de consument

dienen zich op het Nederlandse grondgebied te bevinden. Hiermee kan er geen sprake zijn van een grensoverschrijdende situatie waardoor het vrij verkeer van diensten niet van toepassing is.

6. Gevolgen voor uitvoering en handhaving

De NVWA heeft een concept van de onderhavige regeling getoetst op haar handhaafbaarheid, uitvoerbaarheid en fraudegevoeligheid.

De NVWA is van mening dat de concept-Alcoholregeling in de eerste fase niet uitvoerbaar en niet fraudebestendig is. De NVWA wijst erop dat - ondanks de in deze regeling voorgestelde eisen aan leeftijdsverificatie bij de aankoop van alcoholhoudende drank - het voor minderjarigen in de eerste fase nog steeds mogelijk zal zijn om online alcoholhoudende drank te bestellen. Het leeftijdsverificatiesysteem zal in deze fase bestaan uit een leeftijdsvraag bij iedere aankoop voor afronding van het bestelproces. Het beantwoorden van deze leeftijdsvraag kan bijvoorbeeld bestaan uit het invullen van een vinkje of het doorgeven van zijn geboortedatum. De NVWA adviseert om zo snel mogelijk over te gaan op de tweede fase en een uitvoerbaar, handhaafbaar en fraudebestendig leeftijdsverificatiesysteem te implementeren. Ik beschouw het systeem van de leeftijdsvraag als een nuttige eerste stap om de koper bewust te maken van het feit dat hij een leeftijdsgebonden product aanschaft en dus meerderjarig moet zijn. Daarnaast acht ik het ook van belang dat er in de tweede fase zodanige eisen worden gesteld aan de leeftijdsverificatie, dat deze verificatie meer fraudebestendig wordt.

Daarnaast vraagt de NVWA zich af of het voldoende duidelijk is wie in overtreding is als er geen leeftijdsverificatiesysteem gehanteerd wordt: de verkoper of de aanbieder, zoals een online platform? De NVWA pleit ervoor dat de verkoper de enige normadressaat is en als enige verantwoordelijkheid draagt voor een deugdelijke uitvoering van het leeftijdsverificatiesysteem. Ook als de verkoper het aankoopproces en daarmee de leeftijdsverificatie uitbesteedt aan een andere partij. Dit advies heb ik niet overgenomen, omdat ik het van belang acht dat niet alleen verkopers, maar ook aanbieders verantwoordelijk zijn voor het hanteren van deugdelijke leeftijdsverificatie.

Bovendien vraagt de NVWA zich af of het aanmerken van een online aanbieder als overtreder wel in overeenstemming is met de Richtlijn inzake elektronische handel. Lidstaten mogen op basis van deze richtlijn geen algemene verplichting opleggen aan een dienstverlener die als tussenpersoon optreedt om toe te zien op de informatie die zij doorgeven of opslaan, of om actief te zoeken naar feiten om omstandigheden die op onwettige activiteiten duiden. De in de Alcoholwet en de daarop gebaseerde eisen kwalificeren echter niet als een algemene toezichtsverplichting, omdat er geen verplichting is om bij iedere aankoop van alcoholhoudende drank te controleren of daadwerkelijk geen alcoholhoudende drank is verkocht aan een minderjarige, maar om bij iedere advertentie van alcoholhoudende drank een koppeling te maken met het leeftijdsverificatiesysteem, hetgeen geautomatiseerd kan.

Verder adviseert de NVWA om regels op te stellen waarbij de verkoper verplicht wordt tijdens het aankoopproces genoemde informatie te geven en dit onderdeel uit te laten maken van de geborgde werkwijze om fraudebestendigheid te vergroten. Dit advies heb ik niet overgenomen, omdat in de Alcoholwet een splitsing wordt gemaakt tussen het aankoopproces, waarop het leeftijdsverificatiesysteem betrekking heeft, en het bezorgproces, waarop de geborgde werkwijze ziet. De aanbieder is niet betrokken bij de bezorging van de alcoholhoudende drank en valt derhalve niet onder de regels ten aanzien van de geborgde werkwijze. Deze splitsing wordt van belang geacht, omdat de verkoper met de aanbieder primair afspraken zal maken over het leeftijdsverificatiesysteem. Wanneer afspraken omtrent het leeftijdsverificatiesysteem ook onderdeel zijn van de geborgde werkwijze, stelt de regering dubbele eisen. Dit zou betekenen dat een verkoper die gebruik maakt van de diensten van een aanbieder die geen leeftijdsverificatiesysteem hanteert, mogelijk twee keer in overtreding is en daar twee keer voor beboet zou kunnen worden. Dit is een onwenselijk gevolg.

Uit het onderhavige besluit kan geen fraude of misbruik met publieke middelen voortvloeien.

7. Gevolgen voor regeldruk

Voor verkopers en aanbieders van alcoholhoudende drank via verkoop op afstand neemt de regeldruk toe. Voor deze ondernemers wordt onder meer een leeftijdsverificatiesysteem met een leeftijdsvraag verplicht. Op termijn zal dit leeftijdsverificatiesysteem worden vervangen door een leeftijdsverificatiesysteem waarmee online de leeftijd van de koper op een betrouwbare en eenduidige wijze kan worden vastgesteld. Er kan op dit moment nog geen inschatting worden gemaakt van de regeldruk die dit systeem op termijn voor ondernemers met zich mee brengt.

De Alcoholwet bevat een grondslag voor de tarieven die de Lcsh in rekening mag brengen ter vergoeding van de gemaakte kosten voor het erkennen van een diploma als bewijsstuk, het inschrijven in het Register sociale hygiëne en het afgeven van een Verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne. Deze kostendekkende tarieven zijn in deze ministeriële regeling elk vastgesteld op € 50. Voorheen werden dergelijke kosten gefinancierd door de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. De reeds verleende erkenningen en verklaringen en de reeds gerealiseerde inschrijvingen in het register blijven geldig. Voor degenen die als leidinggevende willen gaan werken in een horeca- of slijtersbedrijf en die nog niet beschikken over een verklaring en een inschrijving neemt de regeldruk hierdoor toe. Voor opleiders die een diploma (opnieuw) willen laten erkennen als bewijsstuk neemt de regeldruk ook enigszins toe.

De gevolgen voor de regeldruk zijn als volgt:

Regeldruk	P (Tijdbesteding x uurtarief)	Q	Totaal
Kennismemen regelgeving leeftijdsverificatiesysteem (eenmalig)	10 min x € 47	20.000	€ 156.666
Aanpassen webshop in verband met verplicht leeftijdsverificatiesysteem en aankondiging bij aankoop van leeftijdscheck bij aflevering (eenmalig)	8 uur x € 54	4.000	€ 1.728.000
Aanvraag verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne (jaarlijks)	€ 50	11.500	€ 575.000
Aanvraag inschrijving in Register sociale hygiëne (jaarlijks)	€ 50	11.500	€ 575.000
Aanvraag erkenning diploma als bewijsstuk	€ 50	nihil	nihil

8. Advisering en consultatie

Pm internetconsultatie en advies VNG.

Bij de voorbereiding van het onderhavige besluit zijn de werkbaarheid, uitvoerbaarheid en betaalbaarheid van de voorgenomen nieuwe regels direct bij individuele ondernemers getoetst in een panelbijeenkomst met deelnemers uit het midden- en kleinbedrijf (hierna: MKB): het zogenaamde MKB-panelgesprek. Met vijf wijnhandelaren, drie slijters en twee supermarktmanagers is besproken in hoeverre de oplossingsrichting werkbaar en uitvoerbaar is en

in hoeverre er een alternatief denkbaar is dat net zo effectief zou zijn, maar (nog) minder belastend voor het MKB.

De deelnemers aan het MKB-panelgesprek pleitten voor een leeftijdsverificatiesysteem dat meteen waterdicht, betrouwbaar en fraudebestendig is en waren geen voorstander van een tijdelijk systeem wat gemakkelijk te omzeilen is. Aan die wens is niet voldaan. Met het oog op de gezondheid van jongeren en gelet op de tegenvallende naleving van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand van alcoholhoudende drank is dat tijdelijke leeftijdsverificatiesysteem - in afwachting van een betrouwbaar systeem dat de leeftijd op ondubbelzinnige wijze vaststelt - gewenst om meer bewustzijn over de leeftijdsgrens te creëren.

Verder vroegen de deelnemers aan het MKB-panelgesprek om een betaalbaar en simpel leeftijdsverificatiesysteem. Aan die wens wordt voldaan. Uitgangspunt voor het leeftijdsverificatiesysteem is dat het betaalbaar en toepasbaar is voor ondernemers.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Dit artikel bevat enkele definitiebepalingen. Het betreffen bepalingen die niet in de Alcoholwet of in het Alcoholbesluit zijn opgenomen, namelijk: loopafstand en verbindingslokaliteit.

De omschrijving van loopafstand is overgenomen uit Bijlage I bij artikel 1.1 van het Besluit bouwwerken leefomgeving. Het geeft de kortste route weer, waarlangs lopend een bepaald traject kan worden afgelegd.

De omschrijving van verbindingslokaliteit bevat twee elementen die van belang zijn. Ten eerste wordt uit de omschrijving duidelijk dat de verbindingslokaliteit tot de slijtinrichting behoort. Dit heeft tot gevolg dat de verantwoordelijkheid voor de verbindingslokaliteit bij de slijterij komt te liggen. Ten tweede wordt bepaald dat de verbindingslokaliteit een passage- of sluisfunctie heeft, dus een verkeersruimte is. De verbindingslokaliteit kan derhalve niet tevens gebruikt worden als voorraadruimte, noch als klantenbalie, kassa- of inpakruimte of innamepunt voor lege flessen. Deze definitie is overgenomen uit het ingetrokken Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet.

Artikel 2

Dit artikel regelt de eisen met betrekking tot de afsluiting tussen een slijtlokaliteit en een neringruimte. Het artikel geeft uitvoering aan het in de Alcoholwet opgenomen verbod dat een slijtlokaliteit niet rechtstreeks in verbinding mag staan met een neringruimte. De eisen zijn overgenomen uit het ingetrokken Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet. De eisen zijn inhoudelijk niet gewijzigd, omdat daartoe geen aanleiding was.

In het eerste lid wordt bepaald dat de lokaliteit die de verbinding vormt tussen een slijtlokaliteit en een neringruimte ook zelf weer gesloten wanden moet hebben. Vanzelfsprekend zal de verbindingslokaliteit beschikken over twee deuren, het gaat immers om een ruimte met de functie van passage of sluis tussen een neringruimte en een slijtlokaliteit. Het tweede en derde lid geven aan welke eisen aan die deuren gesteld worden. Zij dienen afsluitbaar te zijn en mogen, afhankelijk van hun gebruik door personeelsleden van de slijterij, dan wel door of mede door bezoekers, ten hoogste 1,00 onderscheidenlijk ten hoogste 2,40 meter breed zijn.

In het tweede en derde lid zijn bepalingen opgenomen die van invloed zijn op de grootte van de verbindingslokaliteit. Er is niet gekozen voor oppervlakte-eisen, maar voor loopafstanden. De loopafstand bij een passage of sluis voor of mede voor bezoekers is bepaald op 2,00 meter, die voor personeel op 1,00 meter. De achtergrond van de eis dat een verbindingslokaliteit voor bezoekers 2,00 meter moet zijn, is dat bezoekers van een winkel in andere goederen of diensten bij een loopafstand van 2,00 meter normaal gesproken niet ongemerkt of ongewild een slijtlokaliteit zullen binnenlopen. De loopafstand bij een passage of sluis voor personeel is bepaald op 1,00 meter, om te vermijden dat een personeelslid van een neringruimte, zonder zich noemenswaardig te verplaatsen, alcoholhoudende dranken kan pakken uit de slijtlokaliteit.

Artikel 3

In het eerste lid wordt, gelet op artikel 11a, tweede lid, van de Alcoholwet, de vestigingsplaats van de Lcsh vastgesteld. De vestigingsplaats is Den Haag.

In het tweede zijn de tarieven vastgesteld die de Lcsh in rekening mag brengen ter vergoeding van de gemaakte kosten voor het erkennen van een diploma als bewijsstuk, het inschrijven in het Register sociale hygiëne en het afgeven van een Verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne. Voor elk van deze aanvragen is het bedrag vastgesteld op € 50,-.

Bij het vaststellen van de bedragen is het toetsingskader voor doorberekening van toelatings- en handhavingskosten 'Maat houden 2014' (Kamerstukken II 2013/14, 24036, nr. 407) in acht genomen. Daarbij geldt als uitgangspunt dat kosten doorberekend mogen worden aan degene die een specifiek belang heeft bij de dienst of prestatie van de overheid. Potentiële leidinggevendenden verzoeken de Lcsh om inschrijving in het Register sociale hygiëne en het afgeven van een Verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne, en hebben daar baat bij omdat zij daarmee toestemming krijgen om als leidinggevende van een horecabedrijf of een slijtersbedrijf te werken.

De opleidingsinstituten die een erkenning als bewijsstuk aanvragen voor de door hen afgegeven diploma's hebben eveneens baat bij hun aanvraag. De opleiding van het opleidingsinstituut verkrijgt daarmee immers waarde voor potentiële studenten.

Artikel 4

Dit artikel bepaalt volgens welke modellen verschillende vergunningen aangevraagd moeten worden.

Model A is bedoeld voor het aanvragen van een vergunning voor het horecabedrijf of het slijtersbedrijf. Model B is bedoeld voor het aanvragen van een paracommerciële horecavergeving. Model C is bedoeld voor het aanvragen van een ontheffing als bedoeld in artikel 35 van de Alcoholwet.

De artikelen 4 en 5 zijn overgeheveld uit de Regeling aanvraaggegevens en formulieren Drank- en Horecawet 2013.

Artikel 5

Ingevolge artikel 5 moet een besluit tot het verlenen van een vergunning conform model D worden opgesteld. Bij model D zit een aanhangsel voor het toevoegen of wijzigen van leidinggevenden, conform het bepaalde in artikel 30a van de Alcoholwet.

Artikel 6

Dit artikel stelt eisen aan het door de verkoper of de aanbieder te hanteren leeftijdsverificatiesysteem dat op het moment van aankoop in het kader van verkoop op afstand de leeftijd van de koper verifieert.

Artikel 6, onderdeel a, stelt twee eisen. Als eerste eis geldt dat het leeftijdsverificatiesysteem vast moet stellen of de koper achttien jaar of ouder is voordat de verkoopovereenkomst gesloten is. Als tweede eis geldt dat het systeem de leeftijd van de koper bij iedere aankoop vast moet stellen. Dit betekent bijvoorbeeld dat het antwoord niet door middel van cookies kan worden opgeslagen.

Op grond van artikel 6, onderdeel b, moet het leeftijdsverificatiesysteem een actieve handeling van de koper vergen teneinde zijn of haar leeftijd vast te kunnen stellen. Hierdoor is de koper zich bewust van het feit dat hij of zij een leeftijdsgebonden product aanschaft. Online kan dit bijvoorbeeld door middel van het invullen van de geboortedatum of het aanvinken van een hokje. Een dergelijk hokje mag niet al vooraf zijn ingevuld.

Artikel 6, onderdeel c, vereist dat het leeftijdsverificatiesysteem de koper erop attendeert dat de leeftijdscontrole niet alleen op het moment van aankoop plaatsvindt, maar ook op het moment van aflevering aan de koper. De wetenschap dat alcoholhoudende drank, ondanks het feit dat die reeds besteld is, niet geleverd zal worden wanneer niet vastgesteld kan worden dat de ontvanger achttien jaar of ouder is, ontmoedigt de koper die jonger is dan achttien jaar om zich voor te doen als meerderjarige en op die manier alcoholhoudende drank te bestellen.

Artikel 7

De Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit wordt aangewezen als bevoegde autoriteit ten aanzien van het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Alcoholwet.

Deze bepaling was voorheen neergelegd in de beschikking van de Staatssecretarissen van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van Economische Zaken van 8 augustus 1967 tot aanwijzing ambtenaren toezicht Drank- en Horecawet (Stcrt. 1967, 168).

Artikel 8

Artikel 41, eerste lid, van de Alcoholwet bevat een tweedeling inzake het toezicht op de naleving van de bepalingen uit die wet: er zijn ambtenaren die zijn aangewezen door de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en er zijn ambtenaren die zijn aangewezen door de burgemeester. In artikel 41, tweede lid, van de Alcoholwet is bepaald dat de taakverdeling tussen de met het toezicht belaste ambtenaren in een ministeriële regeling wordt vastgelegd. De

taakverdeling is geregeld door in artikel 8 van deze regeling een verwijzing op te nemen naar de artikelen 44a en 44aa van de Alcoholwet.

Dit betekent dat de ambtenaren van de NVWA belast zijn met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2, 2a, 14a, 20a, tweede en derde lid, 25, derde lid, en de artikelen 20, eerste tot en met derde lid, en 24, derde lid, gepleegd in of op de in artikel 1, derde lid, onder a, b en c, van de Alcoholwet genoemde vervoermiddelen, legerplaatsen en lokaliteiten, die aan het militair gezag onderworpen zijn, en op luchtvaartterreinen gelegen winkels.

De ambtenaren die zijn aangewezen door de burgemeester zijn belast met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 3, 4, 9, derde, vierde en vijfde lid, 12 tot en met 19, 20, eerste tot en met derde lid, 22, eerste en tweede lid, 24, 25, behoudens het derde lid, 25a tot en met 25d, 29, derde lid, 35, tweede en vierde lid, en 38 van de Alcoholwet.

Zowel de door de Minister als de door de burgemeester aangewezen ambtenaren zijn ook belast met het toezicht op de naleving van artikel 45 en 45a van de Alcoholwet, het alcoholverbod voor minderjarigen op voor het publiek toegankelijke plaatsen en het verbod op wederverstrekking van alcoholhoudende drank (een meerderjarige die alcoholhoudende drank koopt voor een minderjarige). Logischerwijs zal de NVWA hierop alleen toezicht houden in de of op de in artikel 1, derde lid, van de Alcoholwet genoemde vervoermiddelen, legerplaatsen en lokaliteiten die aan het militair gezag onderworpen zijn en op luchtvaartterreinen gelegen winkels. De lokale ambtenaren zijn verantwoordelijk voor het toezicht op deze artikelen binnen hun gemeentegrenzen.

De door de burgemeester aangewezen ambtenaren zijn op grond van een aanwijzing door de minister van Justitie en Veiligheid op grond van artikel 142 van het Wetboek van Strafvordering tevens buitengewoon opsporingsambtenaar (zie hierna onder artikel 9). Hierdoor kunnen zij ook strafrechtelijk optreden tegen onder meer overtreding van artikel 45 en 45a, waarin het aanwezig hebben van alcoholhoudende drank voor personen onder de wettelijk vastgestelde leeftijd en wederverstrekking van alcoholhoudende drank strafbaar zijn gesteld. Die bevoegdheid komt uiteraard ook toe aan politieambtenaren.

Voor het grootste deel zal het toezicht worden uitgeoefend door de lokale toezichthouders die zijn aangewezen door de burgemeester van een gemeente. De toezichtstaken die niet te herleiden zijn tot een bepaalde gemeente worden uitgevoerd door de landelijke toezichthouders die zijn aangewezen door de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Daarbij wordt gedacht aan het toezicht op de prijsacties met alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse, de naleving van de leeftijdsgrens bij verkoop op afstand van alcoholhoudende drank en op de naleving van enkele specifieke regels rond het verstrekken van alcoholhoudende drank in het personenvervoer (treinen, cruiseschepen, vliegtuigen), op legerplaatsen en in taxfree shops op luchthavens.

Artikel 8 tot en met 10 waren voorheen neergelegd in de Regeling toezichthoudende ambtenaren Drank- en Horecawet en worden hierbij overgeheveld naar deze regeling.

Artikel 9

De eisen die worden gesteld aan de door de burgemeester van een gemeente aangewezen ambtenaren zijn gebaseerd op de verwachte werkzaamheden en de daarbij behorende bevoegdheden.

De eis dat een door de burgemeester van een gemeente aangewezen ambtenaar het examen toezichthouder Alcoholwet met goed gevolg heeft afgelegd komt voort uit de aard van de wet en de specifieke kennis die nodig is om op adequate en efficiënte manier het toezicht te kunnen uitvoeren.

Het volgen van een opleiding en het met goed gevolg afleggen van het examen toezichthouder Alcoholwet moet waarborgen dat de aangewezen ambtenaar voldoende kennis en inzicht heeft om doelgericht en doelmatig toezicht te kunnen houden op de bepalingen in de Alcoholwet en op de overige relevante bepalingen. In het bijzonder wordt daarbij aandacht geschonken aan het toezicht

op de naleving van de leeftijdsgrens die geldt bij het verstrekken van alcoholhoudende dranken. Daarnaast worden de aangewezen ambtenaren onderwezen in het adequaat opmaken van boeterapporten op grond waarvan de burgemeester een bestuurlijke boete kan opleggen.

Het examen wordt vastgesteld door examencommissie Drank- en Horecawet van de Stichting Exameninstelling Toezicht en Handhaving.

Aangezien de Alcoholwet ook strafrechtelijke bepalingen kent en in artikel 44a, derde lid, is bepaald dat onder bepaalde omstandigheden overtredingen niet met een bestuurlijke boete mogen worden afgedaan, moeten de door de burgemeester van een gemeente aangewezen ambtenaren ook als buitengewoon opsporingsambtenaar zijn aangewezen om hun werk te kunnen uitvoeren. Dit is vastgelegd in artikel 9, onderdeel b.

Artikel 10

Artikel 10 bevat een overgangsregeling. Alle ambtenaren die reeds als aangewezen toezichthouder Alcoholwet werkzaam zijn, mogen hun werk voortzetten zonder examen af te leggen bij de Exameninstelling Toezicht en Handhaving.

Personen die in 2013 en 2014 geslaagd zijn voor het examen toezichthouder Drank- en Horecawet dat voldeed aan de eisen zoals vastgesteld door de examencommissie van de NVWA, maar nog niet zijn aangewezen als toezichthouder Alcoholwet, konden in 2015 als zodanig worden aangewezen zonder nogmaals examen af te leggen.

Artikel 11

Dit artikel regelt de intrekking van de Aanwijzing ambtenaren, belast met het toezicht op naleving van de Drank- en Horecawet (Stcrt. 1967, 168), de Regeling aanvraaggegevens en formulieren Drank- en Horecawet 2013, de Regeling bewijsstukken sociale hygiëne Drank- en Horecawet 2015 en de Regeling toezichthoudende ambtenaren Drank- en Horecawet. Om de onderwerpen ter uitvoering van de Alcoholwet zoveel mogelijk in één ministeriële regeling te regelen, is gekozen voor intrekking van voornoemde regelingen en overheveling daarvan in deze regeling.

De artikelen 12 tot en met 19

Gelet op wijziging van de citeertitel van de Drank- en Horecawet in de Alcoholwet is aanpassing nodig van artikelen die verwijzen naar de Drank- en Horecawet. De artikelen 12 tot en met 21 strekken ertoe de nodige wijzigingen aan te brengen.

Artikel 21 herstelt verder een aantal verouderde verwijzingen naar de Drank- en Horecawet en voegt een aantal nieuwe verwijzingen naar de Alcoholwet toe in de bijlage bij de Regeling indicatieve vaststelling reikwijdte Dienstenwet. Ook wijzigt artikel 21 de verwijzingen in die bijlage naar het Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet en het Besluit eisen inrichtingen Drank- en horecawet. De van toepassing zijnde artikelen uit het Besluit kennis en inzicht sociale hygiëne Drank- en Horecawet zijn overgeheveld naar de artikelen 10 en 11 van het Alcoholbesluit. Met de intrekking van het Besluit eisen inrichting Drank- en Horecawet is artikel 2 van dat besluit komen te vervallen, waardoor de verwijzing daarnaar dient komen te vervallen.

Artikel 20

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van onderhavige regeling. De regeling zal tegelijkertijd in werking treden met de wijziging van de Drank- en Horecawet in verband met het Nationaal Preventieakkoord en evaluatie van de wet (Stb. 2020, XXX), waarbij zal worden aangesloten bij de vaste verandermomenten. Gestreefd wordt naar inwerkingtreding per 1 januari 2021.

Artikel 21

Dit artikel bevat de citeertitel van de onderhavige regeling: Alcoholregeling.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

Paul Blokhuis

Alcoholbesluit en alcoholregeling

7 vragen uit het Integraal Afwegingskader (IAK) voor wetgeving

1. Wat is de aanleiding?

Het wetsvoorstel tot wijziging van de Drank- en Horecawet in verband met het Nationaal Preventieakkoord en evaluatie van de wet (nummer Tweede Kamer: 35337) bevat een aantal maatregelen waarvoor nadere uitwerking bij algemene maatregel van bestuur (hierna: "Alcoholbesluit") of ministeriële regeling (hierna: "Alcoholregeling") noodzakelijk is.

De beleidsinhoudelijke aanleidingen voor het Alcoholbesluit en de Alcoholregeling zijn:

- het Nationaal Preventieakkoord "Naar een gezonder Nederland" dat op 21 november 2018 is gesloten met meer dan 70 organisaties;
- een evaluatie van de Drank- en Horecawet;
- nalevingsonderzoeken;
- verzoeken tot modernisering van de alcoholregelgeving; en
- een evaluatie van de Landelijke Examencommissie (hierna: LEC) van de Stichting Vakbekwaamheid Horeca.

2. Wie zijn betrokken?

Het krachtenveld bij het onderhavige Alcoholbesluit en de onderhavige Alcoholregeling is breed: de ministeries van Justitie en Veiligheid, Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en Economische Zaken en Klimaat, gemeenten, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, individuele ondernemers van horeca, (online) slijterijen en supermarkten, brancheorganisaties, preventieorganisaties en iedere burger.

3. Wat is het probleem?

- De naleving van de wettelijke leeftijdsgrens van 18 jaar blijkt bij verkoop op afstand van alcoholhoudende dranken, zoals online of telefonische verkoop, onvoldoende;
- de onafhankelijkheid van de Landelijke Examencommissie is onvoldoende gewaarborgd;
- een wettelijke grondslag ontbreekt om retributies te heffen voor een erkenning van een diploma als bewijsstuk, een inschrijving in het Register sociale hygiëne en een Verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne;
- het ondernemerschap voor slijtlokaliteiten zónder tussenruimte en een tweede voldoende grote extra ruimte wordt onnodig moeilijk gemaakt door betaalde proeverijen, die nauw verwant zijn aan de uitoefening van het slijtersbedrijf, niet toe te staan; en
- de hoogte van de bestuurlijke boetes bij overtreding van de nieuwste normen uit het bovengenoemde wetsvoorstel zijn nog niet vastgesteld (bijvoorbeeld overtreding van het verbod op kortingen van meer dan 25% bij verkoop van alcoholhoudende drank).

4. Wat is het doel?

De doelen van het Alcoholbesluit en de Alcoholregeling zijn:

- het verder terugdringen van alcoholgebruik onder jongeren. Om dit doel te bereiken worden extra eisen gesteld aan verkoop op afstand;
- een onafhankelijke positie creëren voor de organisatie die erkenningen van opleidingen op het gebied van sociale hygiëne in de horeca beoordeelt en het register beheert waarin leidinggevenden met een kwalificatie op het gebied van sociale hygiëne moeten worden opgenomen;
- de mogelijkheid creëren om retributies te heffen voor een erkenning van een diploma als

bewijsstuk, een inschrijving in het Register sociale hygiëne en een Verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne;

- de mogelijkheid creëren om besloten, betaalde proeverijen te geven in slijtlokaliteiten zónder tussenruimte en een tweede voldoende grote extra ruimte; en
- het regelen van de hoogte van de bestuurlijke boetes bij overtreding van de nieuwste normen uit het bovengenoemde wetsvoorstel.

5. Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

Dat overheidsinterventie door middel van regelgeving noodzakelijk of gewenst is om deze doelen te bereiken, volgt uit het Nationaal Preventieakkoord, de bovengenoemde evaluatie van de Drank- en Horecawet, de genoemde nalevingsonderzoeken, de verzoeken tot modernisering van de alcoholregelgeving en de bovengenoemde evaluatie van de LEC.

6. Wat is het beste instrument?

Zie het antwoord op vraag 5.

7. Wat zijn de gevolgen?

Verkopers en online aanbieders van alcoholhoudende drank zullen bij verkoop op afstand een leeftijdsverificatiesysteem moeten hanteren. Bij verkoop op afstand van alcoholhoudende drank moeten verkopers ook een geborgde werkwijze opstellen, naleven en controleren. Die geborgde werkwijze is een concrete beschrijving van hoe ervoor gezorgd wordt dat online of telefonisch bestelde alcoholhoudende drank altijd afgeleverd wordt bij een meerderjarige, op het door de geadresseerde aangegeven adres of bij een distributiepunt. Daartoe zullen de verkopers afspraken moeten maken met bezorgers.

Slijtlokaliteiten zónder tussenruimte en een tweede voldoende grote extra ruimte zullen, onder voorwaarden, betaalde proeverijen kunnen houden.

De onafhankelijke Landelijke commissie sociale hygiëne, de opvolger van de LEC, zal bij elke aanvraag van een erkenning van een diploma als bewijsstuk, een inschrijving in het Register sociale hygiëne en een Verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne een retributie kunnen heffen.

Inspecteurs van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) en gemeenten kunnen bij overtreding van de nieuwste normen een boete opleggen.